

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 104/2000,

annettu 17 päivänä joulukuuta 1999,

kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 26, 36 ja 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽⁴⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) Kalatalousalan markkinajärjestelyä koskevat perussäännökset on tarkistettava siten, että otetaan huomioon markkinoiden kehitys, kalastustoiminnassa viime vuosina tapahtuneet muutokset sekä voimassa olevien markkinasääntöjen soveltamisessa todetut puutteet. Tehtävien muutosten suuren lukumäärän ja monimutkaisuuden vuoksi kyseiset säännökset eivät olisi kaikilta säädöksiltä edellytetyllä tavalla selkeitä, ellei niitä kirjoiteta täysin uudelleen. Sen vuoksi olisi korvattava yhteisestä kalastus- ja vesiviljelytuotealan markkinajärjestelystä 17 päivänä joulukuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3759/92 ⁽⁵⁾ uudella asetuksella.
- 2) Sääntelyn yksinkertaistamiseksi ja sen noudattamisen helpottamiseksi tähän uuteen asetukseen olisi lisättävä uudistettuina ja täydennettyinä kalatalousalan tuottajajärjestöjen hyväksymisestä 19 päivänä tammikuuta 1976

annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 105/76 ⁽⁶⁾ ja tiettyjen kalastustuotealan tuottajajärjestöjen eräiden sääntöjen laajentamista koskevista yleisistä säännöistä 29 päivänä kesäkuuta 1982 annettua neuvoston asetuksen (ETY) N:o 772/82 ⁽⁷⁾ keskeiset säännökset. Tämän vuoksi kyseiset asetukset olisi kumottava.

- 3) Yhteiseen maatalouspolitiikkaan on erityisesti sisällyttävä yhteinen maatalouden markkinajärjestely, jonka muoto voi vaihdella tuotteiden mukaan.
- 4) Kalastuksella on erityinen merkitys yhteisön eräiden rannikkoalueiden taloudelle. Tämä tuotannonala muodostaa keskeisen osan näiden alueiden kalastajien tuloista. Sen vuoksi olisi edistettävä markkinoiden vakautta tarkoituksenmukaisilla toimenpiteillä, joiden täytäntöönpanossa noudatetaan yhteisön kansainvälisiä sitoumuksia erityisesti niiden Maailman kauppajärjestön määräysten osalta, jotka koskevat sisäisen tuotannon tukimekanismeja ja tariffisopimuksia.
- 5) Kalastustuotteiden tuotannossa ja niiden pitämisessä kaupan on otettava huomioon kalavarojen ja meren ekosysteemien säilyttämiseen liittyvät pakottavat vaatimukset. Sen vuoksi näiden tuotteiden yhteiseen markkinajärjestelyyn olisi sisällyttävä toimenpiteitä, joilla edistetään tarjonnan parempaa mukauttamista kysyntään sekä laadun että määrän osalta, lisätään markkinoilla olevien tuotteiden arvostusta ja hyödyntämistä sekä edellä mainitussa suhteessa että tuottajien tulotason lisäämiseksi markkinahintoja vakauttamalla.
- 6) Yksi tarpeellisista toimenpiteistä yhteisen markkinajärjestelyn toteuttamiseksi on kaupan pitämistä koskevien yhteisten vaatimusten soveltaminen järjestelmän piiriin kuuluviin tuotteisiin. Näiden vaatimusten soveltamisen pitäisi yleensä pitää huonolaatuiset tuotteet poissa markkinoilta ja helpottaa rehellistä kilpailua ja siten osaltaan parantaa tuotannon kannattavuutta.

⁽¹⁾ EYVL C 78, 20.3.1999, s. 1.

⁽²⁾ Lausunto annettu 2. joulukuuta 1999 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL C 329, 17.11.1999, s. 13.

⁽⁴⁾ EYVL C 374, 23.12.1999, s. 71.

⁽⁵⁾ EYVL L 388, 31.12.1992, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3318/94 (EYVL L 350, 31.12.1994, s. 15).

⁽⁶⁾ EYVL L 20, 28.1.1976, s. 39, asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (ETY) N:o 3940/87 (EYVL L 373, 31.12.1987, s. 6).

⁽⁷⁾ EYVL L 197, 6.7.1982, s. 1.

- 7) Näiden vaatimusten soveltaminen edellyttää sellaisten tuotteiden valvontaa, joille ne on määritelty. Sen vuoksi olisi säädettävä toimenpiteistä kyseisen valvonnan varmistamiseksi.
- 8) Varsinkin silloin, kun on kysymys tuoreina tai jäädytetyinä kaupan pidettävistä kalastustuotteista, tarjonnan monipuolistuminen edellyttää, että kuluttajilla on vähimmäistiedot tuotteiden tärkeimmistä ominaisuuksista. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi laadittava kyseisten tuotteiden osalta luettelo niiden alueella sallituista kaupallisista nimistä.
- 9) Tuottajajärjestöt ovat yhteisen markkinajärjestelyn perustana, ja ne varmistavat omalla tasollaan markkinoiden hajautetun toiminnan. Kysynnän keskittyessä yhä enenevässä määrin tarjonnan keskittyminen kyseisiin järjestöihin vaikuttaa entistä enemmän taloudelliselta välttämättömyydeltä tuottajien aseman vahvistamiseksi markkinoilla. Tämän keskittymisen on perustuttava vapaaehtoisuuteen ja sen on oltava tuottajajärjestöjen jäsenilleen tarjoamien palvelujen laajuuteen ja tehokkuuteen nähden mielekäs. On vahvistettava yhteiset arviointiperusteet siitä, milloin tuottajajärjestö voi tulla jäsenvaltion hyväksymäksi. Jäsenvaltio voi hyväksyä yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteiden saavuttamiseen soveltuvan tuottajajärjestön ainoastaan, jos tämä täyttää ne tietyt edellytykset, joihin se on omalta osaltaan sitoutunut ja joihin se säännöissään velvoittaa jäsenensä sitoutumaan.
- 10) Kalastustuotteiden laadun parantamista koskevia tuottajajärjestöjen aloitteita on aiheellista tukea säätämällä näiden järjestöjen erityishyväksynnästä tietyillä edellytyksillä.
- 11) Tuottajajärjestöjen toiminnan tukemiseksi ja samalla markkinoiden vakauden parantamiseksi jäsenvaltioilla olisi oltava oikeus laajentaa tietyllä alueella toimivan järjestön jäsenillensä antamat säännöt määrätyin edellytyksin koskemaan myös kaikkia kyseisellä seudulla kauppaan käyviä järjestöön kuulumattomia tuottajia, erityisesti tuotantoa ja kaupan pitämistä, myös interventiotia, koskevien sääntöjen osalta. Tätä menettelyä valvoo komissio, joka voi tietyissä olosuhteissa julistaa kyseisen sääntöjen laajentamisen mitättömäksi.
- 12) Edellä esitetyn järjestelmän soveltamisesta aiheutuu kuluja niille järjestöille, joiden sääntöjen soveltamisalaa on laajennettu. Sen vuoksi on syytä velvoittaa järjestöön kuulumattomat tuottajat osallistumaan näiden kulujen kattamiseen. Lisäksi jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus myöntää kyseisille toimijoille korvausta tuotteista, joita ei ole voitu pitää kaupan ja jotka on vedetty markkinoilta siitä huolimatta, että ne täyttävät kaupan pitämistä koskevat vaatimukset.
- 13) Olisi annettava säännöksiä sen varmistamiseksi, että tuottajajärjestöt eivät missään tapauksessa voi pitää hallussaan määrävää markkina-asemaa yhteisössä.
- 14) Kalavarojen järkevän ja kestäväen käytön turvaamiseksi tuottajajärjestöjen olisi ohjailtava jäsentensä tuotantoa markkinoiden tarpeiden mukaan ja edistettävä näiden pyytämien saaliiden parasta mahdollista hyödyntämistä erityisesti silloin, kun näihin saaliisiin sisältyy lajeja, joihin sovelletaan kiintiöiden mukaisia rajoituksia. Näistä syistä olisi tarpeen vaatia, että tuottajajärjestöjen on kunkin kalastusvuoden alussa määriteltävä ja toimitettava toimivaltaisille viranomaisille ehdotus ohjelmaksi jäsentensä toimitusten suunnittelemiseksi ja tarjonnan säätelämiseksi sekä tarvittaessa erityisiä säännöksiä tuotteista, joiden kaupan pitämisessä on perinteisesti ollut vaikeuksia.
- 15) Edellä mainituista velvollisuuksista tuottajajärjestöille aiheutuvat kustannukset huomioon ottaen on perusteltua myöntää näille järjestöille korvaus tietyksi rajoitukseksi ajaksi.
- 16) Jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus myöntää tuottajajärjestöille lisätukea kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edellytyksistä 17 päivänä joulukuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2792/1999⁽¹⁾ mukaisten toimintaohjelmien puitteissa.
- 17) Yksityishenkilöiden tai olemassa olevien toimijoita edustavien ryhmien aloitteesta muodostetuissa toimialakohteisissa järjestöissä, jotka edustavat huomattavaa osaa kalastustuotteiden alan eri ammattiryhmistä, markkinatilanteet voidaan ottaa huomioon entistä paremmin ja taloudellisen käyttäytymisen kehittymistä voidaan edistää tietämyksen ja myös tuotannon järjestämisen, tarjontamuotojen ja kaupan pitämisen parantamiseksi entisestään. Koska kyseisten toimialakohtaisten järjestöjen toimet vaikuttavat yleisesti perustamissopimuksen 33 artiklan ja erityisesti tämän asetuksen tavoitteiden toteutumiseen, jäsenvaltioille olisi voitava kyseisten toimien määrittämisen jälkeen antaa mahdollisuus hyväksyä ne kyseisistä järjestöistä, jotka harjoittavat edellä mainittujen tavoitteiden saavuttamista edistävää toimintaa. Tietyn edellytyksin olisi annettava säännöksiä toimialakoh-

⁽¹⁾ EYVL L 337, 30.12.1999, s. 10.

- taisten järjestöjen hyväksymien sääntöjen laajentamisesta ja tästä laajentamisesta aiheutuneiden kustannusten jakamisesta. Tätä menettelyä valvoo komissio, joka voi tietyissä olosuhteissa julistaa kyseisen sääntöjen laajentamisen mitättömäksi.
- 18) Olisi täsmennettävä edellytykset, joilla toimialakohtaisten järjestöjen sopimuksissa, päätöksissä tai yhdenmukaistetuissa menettelytavoissa voidaan poiketa neuvoston asetuksen N:o 26⁽¹⁾ 1 artiklasta.
- 19) Sellaisten markkinatilanteiden hoitamiseksi, jotka tiettyjen, tuottajien tulojen kannalta erityisen tärkeiden kalastustuotteiden osalta ovat omiaan johtamaan yhteisön markkinoilla häiriöitä aiheuttaviin hintoihin, on tarpeen vahvistaa uusimpien teknisten tietojen perusteella jokaiselle kalastusvuodelle yhteisön tuotantoalueita edustava ohjehinta tai tonnikalan osalta yhteisön tuottajahinta, joiden perusteella määritetään markkinainterventioiden hintatasot. Tätä varten ohjehinta on vahvistettava siten, että se vastaa markkinoiden todellista tilannetta ja että vältetään haitallisen suuret hintavaihtelut kalastusvuodesta toiseen. Ohjehinta on perustekijä monien muiden interventiotoimenpiteiden määrittelyssä. Neuvoston olisi komission ehdotuksesta toteutettava tätä koskevat toimenpiteet.
- 20) Hintojen vakauttamisen kannalta olisi toivottavaa, että tuottajajärjestöt voisivat puuttua markkinoihin etenkin soveltamalla hintoja, joiden alapuolelle jäävät kyseisten järjestöjen jäsenten tuotteet vedetään markkinoilta.
- 21) Tuottajajärjestöjen toimia olisi tietyissä tapauksissa ja tiettyin edellytyksin tuettava myöntämällä niille taloudellista korvausta määristä, jotka vedetään lopullisesti ihmisten ravintomarkkinoilta.
- 22) Tuottajajärjestöjen tällaiset interventiot olisi kuitenkin rajoitettava koskemaan yksittäisiä ylijäämiä, joita markkinat eivät pysty käyttämään hyväkseen ja joita ei ole voitu välttää muilla toimenpiteillä. Taloudelliset korvaukset on tämän vuoksi rajoitettava koskemaan vähäisiä tuotantomääriä.
- 23) Olisi säädettävä taloudellisen korvauksen eriyttämisestä markkinoilta vedettyjen määrien suuruuden mukaan, jotta kalastajia kannustettaisiin sopeuttamaan tarjontansa paremmin markkinoiden tarpeisiin.
- 24) Kaikkien tällä asetuksella täytäntöön pantavien uusien toimenpiteiden avulla tuottajajärjestöt voivat huomattavasti vähentää täydellistä vetämistä markkinoilta. Sen vuoksi on perusteltua vähentää siirtymäkauden aikana asteittain sekä taloudelliseen korvaukseen oikeuttavien määriä että tämän korvauksen määrää.
- 25) Jos markkinat häiriintyvät vakavasti, olisi päätettävä aiheellisista toimenpiteistä markkinoilta vetämisen taloudellista korvaamista koskevien ehtojen tarkistamiseksi.
- 26) Erityisesti tiettyjen lajien harvinaisuuden vuoksi olisi markkinoilta vedettyjen kalojen hävittämistä vältettävä mahdollisuuksien mukaan. Tätä varten olisi myönnettävä jalostus-, vakautus- ja varastointitukea tietyille määrille markkinoilta vedettyjä tuoreita tuotteita niiden ihmisravinnoksi jalostamista ja varastointia varten. Tämän toimenpiteen mukaista tukea olisi oltava oikeus saada kaikille lajeille, jotka voidaan vetää markkinoilta. Tuottajajärjestöjen olisi voitava käyttää tätä mekanismia, joka on samalla sekä intervention muoto että kalastustuotteiden arvonnantamisen ja hyödyntämisen keino, laajemmin kuin lopullista markkinoilta vetämistä. Sen vuoksi olisi lisättävä tähän mekanismiin kelpuutettavia määriä.
- 27) Tiettyjen lajien kohdalla esiintyy sellaisia alueellisia hintaeroja, ettei tuottajajärjestöille myönnettävä taloudellisen korvauksen järjestelmä voi kattaa vielä kyseisiä lajeja. Asianomaisten tuotteiden ominaisuudet ja niiden kaupan pitämisen ja tuotannon erilaiset edellytykset huomioon ottaen olisi kuitenkin edistettävä näiden tuotteiden markkinoiden vakautta säätämällä niiden erityispiirteisiin mukautetusta yhteisön hintatukijärjestelmästä, joka perustuu tuottajajärjestöjen itsenäisesti vahvistaman vetäytymishinnan soveltamiseen sekä näille järjestöille tietyillä edellytyksillä myönnettyyn kiinteään tukeen, joka koskee itsenäisesti toteutettujen interventioiden kohteena olevia tuotteita.
- 28) On aiheellista säätää eräitä aluksilla jäädytettyjä tuotteita koskevasta erityisestä tukijärjestelmästä, jossa tuki myönnetään tiettyin rajoituksin ja edellytyksin näiden tuotteiden yksityisestä varastoinnista, jos ne eivät mene kaupaksi markkinoilla yhteisössä erikseen vahvistettavaa tasoa korkeammalla hinnalla.

⁽¹⁾ Asetus N:o 26 tiettyjen kilpailusääntöjen soveltamisesta maataloustuotteiden tuotantoon ja kauppaan (EYVL 30, 20.4.1962, s. 993/62), asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 49 (EYVL 53, 1.7.1962, s. 1571/62).

- 29) Säilyketeollisuudelle tarkoitetun tonnikalan tuontihintojen aleneminen voi vaarantaa kyseisen tuotteen yhteisön tuottajien tulotason. Sen vuoksi olisi säädettävä tuottajille tarvittaessa myönnettävistä tasaushyvityksistä; yhteisenäisen tuotannon kaupan pitämisen järkipäätämiseksi oikeus tasaushyvitykseen olisi varattava tietyin edellytyksin tuottajajärjestöille.
- 30) Tonnikalan poikkeavan tuotantokehityksen ja siitä aiheutuvien kustannusten estämiseksi olisi säädettävä tuottajajärjestöille myönnettävää tukea koskevista rajoista yhteisön markkinoilla todettujen hankintaedellytysten perusteella sekä tarkistettava mekanismin käynnistysedellytykset.
- 31) Sen arvioimiseksi, liittyykö yhteisön markkinoilla vallitseva tilanne tonnikalan hintakehitykseen maailmanmarkkinoilla ja onko tasaushyvityksen maksaminen näin ollen perusteltua, olisi varmistettava, että hintojen aleneminen yhteisön markkinoilla johtuu tuontihintojen alenemisesta.
- 32) Yhteisen tullitariffin tullien soveltaminen suspendoidaan kokonaisuudessaan tiettyjen tonnikalatuotteiden osalta. Yhteisön tonnikalatuotannon riittämättömyyden vuoksi olisi kyseisten tuotteiden tarjontaa ylläpidettävä niitä käyttävälle elintarviketeollisuudelle vievien kolmansien maiden tasoon verrattavana, jotta kyseisen teollisuuden kansainvälisen kilpailukyyn kehitys ei vaikeutuisi. Yhteisön tonnikalantuottajille tästä järjestelmästä mahdollisesti aiheutuvat haitat voitaisiin korvata myöntämällä kyseistä tarkoitusta varten säädettyä korvausta.
- 33) Jalostusteollisuuteen tarkoitettujen raaka-aineiden riittävät toimitukset yhteisön markkinoilla olisi turvattava kyseisen teollisuuden kilpailukyyn säilyttämiseksi suspendoimalla kokonaan tai osittain yhteisen tullitariffin tullien soveltaminen tiettyjen tuotteiden osalta määräämättömäksi ajaksi.
- 34) Edellä tarkoitettujen tullisuspensiomenettelyjen soveltaminen ei kuitenkaan saisi johtaa kolmansista maista tulevaan tarjontaan poikkeuksellisen alhaisilla hinnoilla. Sen vuoksi olisi asetettava kyseisten suspensioiden edellytykseksi erikseen määriteltävien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti laskettavan viitehinnan noudattaminen.
- 35) Jos tuonti tai vienti johtaa tilanteeseen, jossa poikkeukselliset häiriöt tai häiriön uhka voivat vaarantaa perustamissopimuksen 33 artiklan tavoitteiden saavuttamisen, kolmansien maiden kanssa käytävään kauppaan on voitava soveltaa asianmukaisia, yhteisön kansainvälisten sitoumusten mukaisia toimenpiteitä.
- 36) Kokemus on osoittanut, että tariffeihin liittyviä toimenpiteitä voi olla tarpeen toteuttaa hyvin nopeasti, jotta voidaan turvata tuotteiden saatavuus yhteisön markkinoilla ja varmistaa yhteisön kansainvälisten veloitteiden noudattaminen. Yhteisön riittävän ripeän toiminnan varmistamiseksi kyseisissä tilanteissa olisi säädettävä menettelyistä, joka mahdollistaa tarvittavien toimenpiteiden nopean toteuttamisen.
- 37) Tiettyjen tukien myöntäminen voisi vaarantaa yhteiseen hintajärjestelmään perustuvien yhtenäismarkkinoiden toteuttamisen. Tämän vuoksi myös kalatalousalalla olisi sovellettava niitä perustamissopimuksen määräyksiä, jotka mahdollistavat jäsenvaltioiden myöntämien tukien arvioinnin, jonka seurauksena sellaiset tukijärjestelmät kielletään, jotka eivät sovellu yhteismarkkinoille.
- 38) Tämän asetuksen säännösten täytäntöönpano edellyttää komission ja jäsenvaltioiden välisen tiedonvaihtojärjestelmän perustamista ja ylläpitoa. Olisi täsmennettävä tähän liittyvät kustannukset, jotka katetaan osittain yhteisön talousarviosta.
- 39) Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999⁽¹⁾ mukaan yhteisö vastaa niistä jäsenvaltioiden menoista, jotka aiheutuvat tämän asetuksen soveltamisesta johtuvien velvollisuuksien noudattamisesta.
- 40) Yhteisen markkinajärjestelyn toteuttamisessa on myös otettava huomioon se, että on yhteisön etujen mukaista säilyttää kalavedet mahdollisimman hyvinä. Sen vuoksi olisi evättävä rahoitus toimenpiteiltä, jotka koskevat jäsenvaltioille mahdollisesti myönnetty osuudet ylittävää määrää.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.

41) Jäsenvaltioiden tehtävä on toteuttaa kaikki aiheelliset toimenpiteet, joilla turvataan tämän asetuksen säännösten noudattaminen ja ehkäistään petokset.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

42) Suunniteltujen säännösten täytäntöönpanon helpottamiseksi olisi säädettävä menettelystä, jolla toteutetaan jäsenvaltioiden ja komission välinen tiivis yhteistyö hallintokomiteassa.

Perustetaan kalastustuotealan yhteinen markkinajärjestely, johon kuuluu hinta- ja kaupankäyntijärjestelmä sekä yhteiset kilpailusäännöt.

43) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti.

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

— 'tuottajalla': luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, joiden käyttämillä tuotantomenetelmillä saadaan kalastustuotteita ensimmäisen kerran markkinoille saatettaviksi,

44) Kalastusalan yhteisessä markkinajärjestelyssä on otettava samanaikaisesti ja soveltuvalla tavalla huomioon perustamissopimuksen 33 ja 131 artiklassa määrätyt tavoitteet,

— 'kalastustuotteilla': seuraavia merellä tai sisävesillä pyydettyjä tuotteita ja vesiviljelytuotteita:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
a) 0301	Elävät kalat
0302	Tuore tai jäähdetty kala, ei kuitenkaan kalafileet eikä muu nimikkeen 0304 kalanliha
0303	Jäädytetty kala, ei kuitenkaan kalafileet eikä muu nimikkeen 0304 kalanliha
0304	Kalafileet ja muu kalanliha (myös murskeena tai jauhattuna), tuoreet, jäähdetyt tai jäädytetyt
b) 0305	Kuivattu, suolattu tai suolavedessä oleva kala; savustettu kala, myös ennen savustamista tai sen aikana kuumakäsitelty; ihmisravinnoksi soveltuvat kalasta valmistetut jauhot, jauheet ja pelletit
c) 0306	Äyriäiset, kuorineen tai ilman kuorta, elävät, tuoreet, jäähdetyt, jäädytetyt, kuivatut, suolatut tai suolavedessä; äyriäiset kuorineen, höyryssä tai vedessä keitetyt, myös jäähdetyt, jäädytetyt, kuivatut, suolatut tai suolavedessä; ihmisravinnoksi soveltuvat äyriäisistä valmistetut jauhot, jauheet ja pelletit
0307	Nilviäiset, kuorineen tai ilman kuorta, elävät, tuoreet, jäähdetyt, jäädytetyt, kuivatut, suolatut tai suolavedessä; vedessä elävät muut selkärangattomat (muut kuin äyriäiset ja nilviäiset), elävät, tuoreet, jäähdetyt, jäädytetyt, kuivatut, suolatut tai suolavedessä; ihmisravinnoksi soveltuvat vedessä elävistä selkärangattomista (muista kuin äyriäisistä) valmistetut jauhot, jauheet ja pelletit

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

CN-koodi	Tavaran kuvaus
d)	Muualle kuulumattomat eläintuotteet; ihmisravinnoksi soveltumattomat kuolleet 1 tai 3 ryhmän eläimet — muut: — — kalasta, äyriäisistä, nilviäisistä tai muista vedessä elävistä selkärangattomista saadut tuotteet; kuolleet 3 ryhmän eläimet
0511 91 10	— — — kalanjätteet
0511 91 90	— — — muut
e) 1604	Kalavalmisteet ja -säilykkeet; kaviaari ja kalanmädistä valmistetut kaviaarinkorvikkeet
f) 1605	Äyriäiset, nilviäiset ja muut vedessä elävät selkärangattomat, valmistetut tai säilötyt
g)	Makaronivalmisteet, kuten spagetti, makaroni, nuudelit, lasagne, gnocchi, ravioli ja cannelloni, myös kypsennetyt tai (lihalla tai muulla aineella) täytetyt tai muulla tavalla valmistetut; couscous, myös valmistettu — Kypsentämättömät makaronivalmisteet, joita ei ole täytetty eikä muullakaan tavalla valmistettu
1902 20	— Täytetyt makaronivalmisteet, myös kypsennetyt tai muulla tavalla valmistetut
1902 20 10	— — joissa on enemmän kuin 20 painoprosenttia kalaa, äyriäisiä, nilviäisiä tai muita vedessä eläviä selkärangattomia
h)	Lihasta, muista eläimenosista, kalasta, äyriäisistä, nilviäisistä tai muista vedessä elävistä selkärangattomista valmistetut ihmisravinnoksi soveltumattomat jauhot, jauheet ja pelletit; eläinrasvan sulatusjätteet
2301 20 00	— kalasta, äyriäisistä, nilviäisistä tai muista vedessä elävistä selkärangattomista valmistetut jauhot, jauheet ja pelletit

I OSASTO

KAUPAN PITÄMISTÄ KOSKEVAT VAATIMUKSET JA KULUTTAJILLE TIEDOTTAMINEN

1 LUKU

KAUPAN PITÄMISTÄ KOSKEVAT VAATIMUKSET

2 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitetuille tuotteille tai tuoteryhmille voidaan määrittää yhteiset kaupan pitämistä koskevat vaatimukset sekä kyseisten vaatimusten soveltamisala. Nämä vaatimukset voivat erityisesti koskea luokitusta laadun, koon tai painon mukaan, pakkaamista, tarjontamuotoja sekä tuotteiden merkitsemistä.

2. Jollei kolmansien maiden kanssa käytävää kauppaa koskevista mahdollisista erityisistä määräyksistä muuta johdu, kaupan pitämistä koskevien vaatimusten vahvistamisen jälkeen niiden soveltamisalaan kuuluvia tuotteita ei saa pitää esillä myyntitarkoituksessa, saattaa myyntiin, myydä tai millään muulla tavalla pitää kaupan, elleivät ne täytä kyseisiä vaatimuksia.

3. Kaupan pitämistä koskevista vaatimuksista ja niiden soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, mukaan lukien 2 kohdassa tarkoitettujen erityisten määräysten, päätetään 38 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on valvottava vaatimusten noudattamista niiden tuotteiden osalta, joille on vahvistettu kaupan pitämistä koskevat yhteiset vaatimukset.

Valvontaa voidaan suorittaa kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa sekä kuljetuksen aikana.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet seuraamusten määräämiseksi 2 artiklan rikkomisesta.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle viimeistään kuukauden kuluttua siitä, kun kukin kaupan pitämistä koskeva vaatimus on tullut voimaan, niiden

toimielinten nimet ja osoitteet, jotka vastaavat annettujen vaatimusten piiriin kuuluvien tuotteiden tai tuoteryhmien valvonnasta.

4. Yksityiskohtaiset säännöt 1 kohdan soveltamisesta vahvistetaan tarvittaessa 38 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen ja ottaen erityisesti huomioon tarve varmistaa valvontaelinten toiminnan yhteensovittaminen sekä kaupan pitämistä koskevien yhteisten vaatimusten yhtenäinen tulkinta ja soveltaminen.

2 LUKU

KULUTTAJILLE TIEDOTTAMINEN

4 artikla

1. Edellä 1 artiklan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja tuotteita saa kaupan pitämisen tavasta riippumatta tarjota vähittäismyyntiin loppukuluttajalle ainoastaan, jos asianmukaisella merkinnällä tai etiketillä ilmoitetaan:

a) lajin kauppanimi,

b) tuotantomenetelmä (pyynti merellä tai sisävesillä tai viljely),
c) pyyntialue,

sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 79/112/ETY⁽¹⁾ nojalla sovellettavien säännösten soveltamista.

Näitä vaatimuksia ei kuitenkaan sovelleta pieniin määriin kalastustuotteita, jotka joko kalastajat tai vesiviljelytuottajat toimittavat suoraan kuluttajille.

2. Jäsenvaltioiden on 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2002 vahvistettava ja julkaistava niiden alueella sallituista kauppanimistä luettelo, johon sisältyvät vähintään kaikki tämän asetuksen liitteissä I—IV luetellut lajit. Tässä luettelossa on ilmoitettava kunkin lajin tieteellinen nimi ja sen nimi jäsenvaltion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä sekä tarvittaessa paikallisesti tai alueellisesti hyväksytyt tai sallitut muut nimet.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 2 kohdassa mainittu kauppanimien luettelo vähintään kaksi kuukautta ennen 2 kohdassa mainittua päivämäärää. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä muiden jäsenvaltioiden samalle lajille samalla kielellä luetteloidut kauppanimet.

4. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan tarvittaessa 38 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

II OSASTO

TUOTTAJAJÄRJESTÖT

1 LUKU

HYVÄKSYNNÄN EDELLYTYKSET SEKÄ SEN MYÖNTÄMINEN JA PERUUTTAMINEN

5 artikla

1. Tässä asetuksessa 'tuottajajärjestöllä' tarkoitetaan kaikkia sellaisia oikeushenkilöitä:

a) jotka on muodostettu 1 artiklan a, b tai c alakohdassa tarkoitetun yhden tai useamman tuotteen tuottajaryhmän omasta aloitteesta, jos jäädytetyjen, käsiteltyjen tai jalostettujen tuotteiden osalta kyseiset toimet on suoritettu kalastusalueella;

b) joiden tavoitteena on turvata järkevä kalastus sekä jäsentensä tuotteiden myyntiedellytysten parantaminen toimenpiteillä, jotka ovat omiaan:

1) edistämään, erityisesti pyyntisuunnitelmia täytäntöön panemalla, tuotannon suunnittelua ja sen mukauttamista kysyntään sekä määrän että laadun osalta;

2) parantamaan tarjonnan keskittymistä;

3) vakauttamaan hintoja;

4) edistämään sellaisia kalastustapoja, joilla tuetaan kestävä kalastusta;

c) joiden perussäännön mukaan jäsentuottajilla on erityisesti seuraavat velvollisuudet:

1) niiden on sovellettava kalastukseen, tuotantoon ja kaupan pitämiseen tuottajajärjestön vahvistamia sääntöjä;

2) niiden on sovellettava järjestön tarkoitusta varten hyväksymiä toimenpiteitä, jos asianomainen jäsenvaltio päättää, että sen kaikkien tai tiettyjen pyyntikiintiöiden hallinto kuuluu tuottajajärjestöille;

3) niiden on varmistettava, että kukin alus kuuluu yhden tuotteen tai yhden tuoteryhmän osalta ainoastaan yhteen tuottajajärjestöön;

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 79/112/ETY, annettu 18 päivänä joulukuuta 1978, kuluttajalle myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 33, 8.2.1979, s. 1), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/4/EY (EYVL L 43, 14.2.1997, s. 21).

- 4) niiden on myytävä tuottajajärjestön välityksellä koko niiden tuotteiden tuotantonsa, joiden osalta ne ovat liittyneet järjestöön. Tuottajajärjestö voi kuitenkin päättää, että edellä mainittua velvollisuutta ei ole, jos myynti tapahtuu sen ennalta vahvistamien yhteisten sääntöjen mukaisesti;
- 5) niiden on toimitettava tuottajajärjestön pyytämät tiedot, joiden perusteella vahvistetaan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet tai joita tarvitaan joko säädettyjen velvollisuuksien noudattamiseksi tai tilastokäyttöön;
- 6) niiden on maksettava tuottajajärjestön perussäännössä määrätyt rahoitusosuudet 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun interventiorahaston täytäntöönpanemiseksi ja sen varainhankinnan turvaamiseksi;
- 7) niiden on pysyttävä tuottajajärjestön jäsenenä vähintään kolme vuotta järjestön hyväksymisen jälkeen, ja halutessaan erota järjestöstä niiden on ilmoitettava sille tästä vähintään vuosi ennen eroamistaan;
- d) joiden perussäännössä määrätään seuraavista:
- 1) c alakohdan 1 alakohdassa tarkoitettujen sääntöjen vahvistamista, antamista ja muuttamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt;
- 2) kaiken jäsenten välisen ja erityisesti kansallisuuteen tai sijoittautumispaikkaan perustuvan syrjinnän kieltäminen;
- 3) tuottajajärjestön rahoitukseen tarvittavien rahoitusosuuksien vaatiminen jäseniltä;
- 4) säännöt, jotka demokraattisella tavalla varmistavat jäsentuottajien osuuden järjestön valvonnassa ja päätöksenteossa;
- 5) perussäännön velvoitteiden rikkomisesta, erityisesti rahoitusosuuden maksamatta jättämisestä, ja tuottajajärjestön vahvistamien sääntöjen rikkomisesta aiheutuvat seuraamukset;
- 6) uusien jäsenten hyväksymistä koskevat säännöt;
- 7) järjestön toiminnan edellyttämät kirjanpitoa ja talousarviota koskevat säännöt, joissa määrätään niiden toimintojen erillisestä kirjanpidosta, joita hyväksyntä koskee;
- e) jonka asianomainen jäsenvaltio on hyväksynyt 2 kohdassa mainituin edellytyksin.

2. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä tämän asetuksen mukaisesti tuottajajärjestöiksi hyväksyntää hakevat tuottajaryhmät,

joilla on niiden alueella sääntömääräinen kotipaikka ja riittävän laajaa taloudellista toimintaa sillä edellytyksellä, että:

- a) ryhmät täyttävät 1 kohdassa asetetut vaatimukset ja esittävät muiden asiakirjojen ohella todistuksen siitä, että ne edustavat vähimmäismäärää tuottajista tai kaupan pidettävästä tuotannosta;
- b) ne antavat riittävät takeet toimintansa toteutumisesta, kestosta ja tehokkuudesta;
- c) niillä on kansallisen lainsäädännön edellyttämä oikeuskelpoisuus.

3. Tuottajajärjestöt eivät saa pitää hallussaan määrävää markkina-asemaa tietyillä markkinoilla, ellei perustamissopimuksen 33 artiklassa tarkoitettuihin tavoitteisiin pyrkiminen sitä edellytä.

4. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 38 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

6 artikla

1. Jäsenvaltioiden on:

- a) päätettävä hyväksynnän myöntämisestä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus kaikkine liiteasiakirjoineen on jätetty,
- b) tarkastettava säännöllisin väliajoin, että tuottajajärjestöt noudattavat hyväksynnän edellytyksiä; jos 5 artiklassa luetellut edellytykset eivät enää täyty tai jos tuottajajärjestön hyväksyntä perustuu virheellisiin tietoihin, hyväksyntä voidaan peruuttaa; hyväksyntä peruutetaan viipymättä takautuvasti, jos järjestö on saanut sen tai käyttänyt sitä hyväksyen vilpillisesti;
- c) ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa hyväksynnän myöntämisestä, epäämisestä tai peruuttamisesta koskevista päätöksistä.

2. Jos 5 artiklassa vahvistettuja edellytyksiä on noudatettu, jäsenvaltion on hyväksyttävä tuottajajärjestö, jolla on kotipaikka sen alueella ja jonka jäsenistä osa on yhden tai useamman muun jäsenvaltion kansalaisia.

Jäsenvaltioiden, joiden kansalaisia on jäsenenä toisen jäsenvaltion alueelle sijoittautuneessa tuottajajärjestössä, on toteutettava tämän jäsenvaltion kanssa tarvittava hallinnollinen yhteistyö, jotta se voi valvoa kyseisen järjestön toimintaa.

3. Jäsenvaltiot voivat myöntää tuottajajärjestölle hyväksynnän yksinoikeudella määrätyille toiminta-alueelle, jos 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritellyt edustavuusedellytykset täyttyvät.

4. Jäsenvaltiot voivat myöntää hyväksynnän tuottajajärjestöjen liitolle, jos tämä täyttää 5 artiklassa vahvistetut edellytykset; tällaiseen liittoon ei kuitenkaan sovelleta 9 ja 10 artiklan säännöksiä.

5. Sen varmistamiseksi, että 5 artiklaa sekä tämän artiklan 1 kohdan b alakohtaa noudatetaan, komissio suorittaa tarkastuksia, ja se voi näiden tarkastusten jälkeen tarvittaessa pyytää jäsenvaltioita peruuttamaan hyväksynnän.

6. Komissio huolehtii, että *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* C-sarjassa julkaistaan aina vuoden alussa luettelo edellisen vuoden aikana hyväksytyistä tuottajajärjestöistä sekä niistä tuottajajärjestöistä, joiden hyväksyntä on saman ajanjakson kuluessa peruutettu.

7. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta, erityisesti hyväksynnän peruuttamista koskevat edellytykset, vahvistetaan 38 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2 LUKU

SÄÄNTÖJEN LAAJENTAMINEN KOSKEMAAN MUTTA KUIN JÄSENIÄ

7 artikla

1. Jos tuottajajärjestö, jonka katsotaan olevan tuotannon ja kaupan pitämisen osalta edustava jonkin jäsenvaltion yhdessä tai useammassa purkauspaikassa, tekee jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille asiaa koskevan hakemuksen, kyseinen jäsenvaltio voi määrätä pakolliseksi seuraavat velvoitteet niille kyseisen järjestöön kuulumattomille tuottajille, jotka pitävät kaupan yhtä tai useaa 1 artiklassa tarkoitetuista tuotteista järjestön edustamalla alueella:

- tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevat säännöt, joista järjestö on päättänyt saavuttaakseen 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määritellyt tavoitteet;
- 1 artiklan toisen kohdan toisen luetelmakohdan a ja c alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden tai jäädytettyjen tuotteiden markkinoilta vetämistä ja siirtoa koskevat järjestön antamat säännöt.

Liitteessä I mainittujen tuotteiden osalta näitä sääntöjä voidaan kuitenkin laajentaa koskemaan muita kuin jäseniä ainoastaan, jos tuottajajärjestö soveltaa joko vetäytymis- tai yhteisön myyntihintaa sallitun vaihteluvälin ollessa 21 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukainen.

Jäsenvaltio voi päättää, että a ja b alakohdassa tarkoitettujen sääntöjen laajentamista ei sovelleta eräisiin myyntiluokkiin.

2. Edellä olevan 1 kohdan nojalla pakollisiksi tehtyjä sääntöjä sovelletaan siihen asti, kun tuotteet myydään ensimmäisen kerran markkinoilla, minkä on tapahduttava enintään kahden toista kuukauden ajan rajatulla alueella.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava viipymättä komissiolle säännöt, jotka ne ovat päättäneet saattaa pakollisiksi 1 kohdan nojalla.

Komissio voi kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut tämän ilmoituksen, pyytää kyseistä jäsenvaltiota keskeyttämään kokonaan tai osittain päätöksen soveltamisen, jos se arvioi, ettei päätöksen pätevyyttä voida 4 kohdassa tarkoitettujen mitättömiksi julistettujen tapausten osalta pitää varmana. Tässä tapauksessa kahden kuukauden määräajan kuluessa kyseisestä päivästä komissio:

- joko vahvistaa, että tiedoksi annetut säännöt voidaan määrätä pakollisiksi,
- tai julistaa perustellulla päätöksellä jäsenvaltion päättämien sääntöjen laajentamisen mitättömäksi jonkin 4 kohdan a tai b alakohdassa mainitun olosuhteen perusteella. Tässä tapauksessa komission päätöstä sovelletaan siitä päivästä, jona sääntöjen soveltamisen keskeyttämistä koskeva pyyntö lähetettiin jäsenvaltiolle.

4. Komissio julistaa 1 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen laajentamisen mitättömäksi:

- jos se toteaa, että kyseinen laajentaminen haittaa kaupan vapautta tai että perustamissopimuksen 33 artiklan tavoitteiden saavuttaminen vaarantuu;
- jos se toteaa, että perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohtaa voidaan soveltaa sääntöihin, joiden laajentamisesta on päätetty.

5. Jälkitarkastusten tulosten perusteella komissio voi milloin tahansa todeta 4 kohdassa säädetty mitättömyystapaukset ja julistaa asianomaisen laajentamisen mitättömäksi.

6. Komissio ilmoittaa viipymättä muille jäsenvaltioille 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitettua menettelyä jokaisesta vaiheesta.

7. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet valvoakseen 1 kohdassa tarkoitettujen sääntösten noudattamista. Niiden on annettava kyseiset toimenpiteet välittömästi tiedoksi komissiolle.

8. Sovellettaessa, mitä 1 kohdassa säädetään, asianomainen jäsenvaltio voi päättää, että järjestöön kuulumattomat ovat velvollisia maksamaan järjestölle jäsentuottajilta perittävää maksua tai osaa siitä vastaavan määrän, jos kyseiset maksut on tarkoitettu 1 kohdassa tarkoitettua järjestelmän soveltamisesta aiheutuvien hallinnollisten kulujen kattamiseen.

9. Sovellettaessa, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on tarvittaessa varmistettava tuottajajärjestöjen välityksellä niiden tuotteiden markkinoilta vetäminen, jotka eivät ole kaupan pitämistä koskevien sääntöjen mukaisia ja joita ei ole voitu myydä vähintään vetäytymishinnan suuruisella hinnalla.

10. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 38 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

8 artikla

1. Sovellettaessa, mitä 7 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi myöntää korvauksen yhteisössä toimiville muille kuin järjestön jäsenille tuotteista,

— joita ei voida pitää kaupan 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla

tai

— jotka on vedetty markkinoilta 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla.

Kyseinen korvaus on myönnettävä ilman edunsaajien kansallisuuteen tai sijoittautumispaikkaan liittyvää syrjintää. Se saa olla enintään 60 prosenttia siitä määrästä, joka saadaan soveltamalla markkinoilta vedettyihin määriin:

— liitteessä I olevassa A ja B kohdassa lueteltujen tuotteiden osalta 20 artiklan mukaisesti vahvistettua vetäytymishintaa

tai

— liitteessä I olevassa C kohdassa lueteltujen tuotteiden osalta 22 artiklan mukaisesti vahvistettua myyntihintaa.

2. Asianomainen jäsenvaltio vastaa 1 kohdassa tarkoitetun korvauksen myöntämisestä aiheutuvista kuluista.

3 LUKU

TUOTANNON JA KAUPAN PITÄMISEN SUUNNITTELU

9 artikla

1. Jokaisen tuottajajärjestön on kalastusvuoden alussa laadittava ja toimitettava jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tämän asetuksen liitteissä I, IV ja V lueteltuja lajeja koskeva kalastusvuoden toimintaohjelma, johon sisältyy:

a) kaupan pitämistä koskeva strategia, jota järjestö aikoo noudattaa mukauttaakseen tarjonnan määrän ja laadun markkinoiden tarpeisiin ja vaatimuksiin;

b) — liitteissä I ja IV mainittuja lajeja koskeva pyyntisuunnitelma, jossa käsitellään erityisesti pyyntikiintiöiden alaisia lajeja, jos nämä lajit muodostavat merkittävän osan järjestön jäsenten puretuista saaliista,

— liitteessä V mainittuja lajeja koskeva tuotantosuunnitelma;

c) erityisiä ennalta ehkäiseviä toimenpiteitä, joilla tarjontaa mukautetaan niiden lajien osalta, joiden kaupan pitämisessä on perinteisesti ollut vaikeuksia kalastusvuoden aikana;

d) ohjelman täytäntöönpanemiseksi tehtyjä päätöksiä rikkoiviin jäseniin sovellettavat seuraamukset.

Toimintaohjelmaa voidaan ennalta arvaamattomien olosuhteiden seurauksena tarkistaa kalastusvuoden aikana ja tarkistamisesta on ilmoitettava jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

Tuottajajärjestö, joka on hyväksytty vasta äskettäin, ei ole velvollinen laatimaan toimintaohjelmaa ensimmäisen hyväksymistään seuraavan vuoden aikana.

2. Jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on hyväksyttävä toimintaohjelma ja kaikki sen tarkistamiset.

3. Sen varmistamiseksi, että jokainen tuottajajärjestö noudattaa 1 kohdassa säädettyjä velvollisuuksia, jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset valvontatoimenpiteet ja sovellettava näiden velvollisuuksien noudattamatta jättämiseen seuraavia seuraamuksia, sanotun kuitenkin rajoittamatta 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamista:

a) jos tuottajajärjestö ei toimita hyvissä ajoin 1 kohdan mukaisesti laadittua kalastusvuoden toimintaohjelmaa, se ei voi saada tämän asetuksen IV osastossa säädetyillä edellytyksillä toteutetuille interventioille kyseisenä kalastusvuonna myönnettä tukea;

b) jos tuottajajärjestö ei ole pannut täytäntöön toimintaohjelmassaan vahvistettuja toimenpiteitä, niin kyseisenä kalastusvuonna

— tämän asetuksen IV osastossa säädetyillä edellytyksillä toteutettaville interventioille annettavasta tuesta myönnetään vain 75 prosenttia, kun järjestön laiminlyönti on ensimmäinen,

— edellä mainitusta tuesta myönnetään vain 50 prosenttia, kun laiminlyönti on toinen,

— useampien laiminlyöntien jälkeen edellä mainittua tukea ei myönnetä lainkaan.

Edellä a ja b kohdassa mainittuja seuraamuksia ei sovelleta ennen 1 päivää tammikuuta 2002.

4. Jäsenvaltion on ilmoitettava viipymättä komissiolle tapauksista, joissa on sovellettu 3 kohdan a tai b alakohtaa.

5. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 38 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

10 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää tuottajajärjestöille rajoitetun ajan korvausta, jolla korvataan niille 9 artiklan nojalla asetetuista velvollisuuksista aiheutuneet kustannukset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisten tukien soveltamista, joita myönnetään tuottajajärjestöjen perustamiseen ja niiden toiminnan helpottamiseen asetuksen (EY) N:o 2792/1999 15 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla.

Ennen 1 päivää tammikuuta 2001 hyväksytyt tuottajajärjestöt voivat saada korvausta viiden vuoden ajan kyseisestä päivästä.

Myöhemmin hyväksytyt tuottajajärjestöt voivat saada korvausta viiden vuoden ajan siitä vuodesta, jonka aikana ne ovat saaneet hyväksynnän.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu korvaus muodostuu seuraavista osista:

- a) liitteessä I ja IV mainittujen lajien osalta määrä, joka laskeaan liitteessä VII olevassa A kohdassa esitetyn menetelmän mukaisesti asteittain vähenevällä kaavalla ja suhteutetaan jäsenalusten lukumäärään, ja enintään 10 lajin osalta 500 euron kiinteä määrä kutakin sellaista lajia kohti, jota 9 artiklan 1 kohdan b alakohdan ensimmäinen luetelmakohta koskee;
- b) liitteessä V mainittujen lajien osalta määrä, joka lasketaan liitteessä VII olevassa B kohdassa esitetyn menetelmän mukaisesti ja suhteutetaan tuottajajärjestöjen edustavuuteen. Edustavuuden taso lasketaan tuottajajärjestöjen tuotannon prosenttimäärän mukaisesti tuotantoalueella, jonka asianomainen jäsenvaltio katsoo olevan riittävän suuri kyseisen jäsenvaltion laatimien tunnustamiskriteerien perusteella.

3. Jäsenvaltioiden on maksettava korvaus tuottajajärjestöille neljän kuukauden kuluessa sen vuoden päättymisestä, jonka osalta kyseinen korvaus on myönnetty, jos niiden toimivaltaiset viranomaiset ovat tarkistaneet, että edunsaajajärjestöt ovat täyttäneet niille 9 artiklan mukaisesti asetetut vaatimukset.

4. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 38 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

11 artikla

Jäsenvaltiot saavat myöntää lisätukea sellaisille tuottajajärjestöille, jotka 9 artiklan 1 kohdassa mainittujen toimintaohjelmien puitteissa kehittävät toimenpiteitä kalojen markkinointijärjestelyjen ja niiden toiminnan parantamiseksi sekä toimenpiteitä tarjonnan ja kysynnän paremman tasapainon mahdollistami-

seksi asetuksen (EY) N:o 2792/1999 ja erityisesti sen 14 ja 15 artiklan mukaisesti.

12 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää erityishyväksynnän 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille tuottajajärjestöille, jotka pitävät kaupan tuotteita, joille on asetuksessa (EY) N:o 2406/96⁽¹⁾ vahvistettu kaupan pitämistä koskevia yhteisiä vaatimuksia, tai vesiviljelytuotteita, jos ne ovat esittäneet kansallisten toimivaltaisten viranomaisten hyväksymän suunnitelman näiden tuotteiden laadun parantamiseksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettun suunnitelman päätavoitteena on oltava tuotannon ja kaupan pitämisen kaikkien vaiheiden kattaminen. Suunnitelman on sisällettävä erityisesti:

- aluksilla säilytettävien tai viljelyksessä olevien tuotteiden laadun huomattava parantaminen,
- laadun säilyminen mahdollisimman hyvänä tuotteiden pyytämisen, purkamisen, erottelun, käsittelyn, kuljetuksen ja kaupan pitämisen yhteydessä tapauksesta riippuen,
- soveltuvan taitotietotekniikan soveltaminen edellä mainittujen tavoitteiden saavuttamiseksi,
- määrättyjen toimien, myös alustavien tutkimusten, koulutuksen ja investointien kuvaus.

3. Jäsenvaltioiden on annettava tuottajajärjestöjen niille toimittamat suunnitelmat komissiolle tiedoksi. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi hyväksyä nämä suunnitelmat vasta sen jälkeen, kun ne on annettu komissiolle tiedoksi ja kun kuudenkymmenen päivän määräaika, jonka aikana komissio voi vaatia muutoksia suunnitelmiin tai hylätä ne, on päättynyt.

4. Tuottajajärjestöille tämän artiklan nojalla myönnetty erityishyväksyntä on edellytys sille, että järjestöille voidaan myöntää asetuksen (EY) N:o 2792/1999 15 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaista tukea.

5. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 38 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2406/96, annettu 26 päivänä marraskuuta 1996, tiettyjen kalastustuotteiden kaupan pitämistä koskevien yhteisten vaatimusten vahvistamisesta (EYVL L 334, 23.12.1996, s. 1), asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 323/97 (EYVL L 52, 22.2.1997, s. 8).

III OSASTO

TOIMIALAKOHTAISET JÄRJESTÖT JA SOPIMUKSET

1 LUKU

TOIMIALAKOHTAISTEN JÄRJESTÖJEN HYVÄKSYNNÄN
MYÖNTÄMISEN JA PERUUTTAMISEN EDELLYTYKSET

13 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä tämän asetuksen mukaisiksi toimialakohtaisiksi järjestöiksi niiden alueelle sijoittautuneet, hyväksyntää hakevat oikeushenkilöt, jotka muodostuvat 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuotannon, kaupan ja/tai jalostamisen edustajista, jos:

- a) ne on perustettu kokonaan tai osittain niihin kuuluvien järjestöjen tai liittojen aloitteesta;
- b) ne edustavat merkittävää osaa kyseisen alueen tai kyseisten alueiden kalastustuotteiden ja niistä jalostettujen tuotteiden tuotannosta ja kaupasta ja/tai jalostuksesta, ja niiden toimissa useammalla alueella, jos ne osoittavat vähimmäisedustavuutta kunkin ryhmittyneen alan osalta kullakin kyseisellä alueella;
- c) ne eivät itse harjoita kalastustuotteiden tai niistä jalostettujen tuotteiden tuotantoa, jalostusta tai pitämistä kaupan;
- d) ne toteuttavat yhdellä tai useammalla yhteisön alueella yhteisön sääntelyssä ja erityisesti sen kilpailusäännöissä säädettyjen edellytysten mukaisesti kahta tai useampaa seuraavassa luetelluista toimista ottaen huomioon kuluttajien edut ja mikäli nämä toimet eivät haittaa yhteisen markkinajärjestelyn toimintaa:

- tuotantoa ja markkinoita koskevan tietämyksen ja avoimuuden parantaminen,
- kalastustuotteiden markkinoille saattamisen paremman yhteensovittamisen edistäminen erityisesti tutkimustyöllä ja markkinatutkimuksilla,
- markkinoiden parhaan mahdollisen toiminnan saavuttamiseen tähtäviin tekniikkojen tutkiminen ja kehittäminen, myös tieto- ja viestintätekniikan alalla,
- yhteisön sääntelyn kanssa yhteensopivien mallisopimusten laatiminen,
- tiedon jakaminen ja tutkimukset, joita tarvitaan tuotannon suuntaamiseksi markkinoiden tarpeisiin ja kuluttajien toiveisiin paremmin vastaaviin tuotteisiin, erityisesti tuotteiden laadun ja kalavarojen kestävyttä edistävän hyödyntämisen osalta,

- tuotteiden laadun parantamiseen tähtävään koulutuksen järjestäminen ja siihen tarvittavien menetelmien ja välineiden kehittäminen,
- alkuperämerkintöjen, laatumerkintöjen ja maantieteellisten merkintöjen suojaaminen ja niiden arvostuksen lisääminen,
- yhteisön tai kansallisen sääntelyn säännöksiä tiukempien sääntöjen määrittelemisen kalastustuotteiden pyynnille ja pitämiselle kaupan,
- kalastustuotteiden käyttömahdollisuuksien täysimääräinen hyödyntäminen,
- kalastustuotteiden myynnin edistäminen.

2. Jäsenvaltioiden on ennen hyväksymistä ilmoitettava komissiolle toimialakohtaiset järjestöt, jotka ovat esittäneet hyväksymistä koskevan hakemuksen, jonka mukaan on liitetty kaikki näiden järjestöjen edustavuuteen ja niiden harjoittamiin toimintoihin liittyvät tiedot sekä muut tarvittavat arviointiperusteet.

Komissio voi esittää hyväksymistä koskevan vastalauseensa kahden kuukauden kuluessa sille tehdystä ilmoituksesta.

3. Jäsenvaltioiden on:

- a) päätettävä hyväksynnän myöntämisestä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus kaikkine liiteasiakirjoineen on jätetty;
- b) tarkastettava säännöllisin väliajoin, että toimialakohtaiset järjestöt noudattavat hyväksynnän ehtoja ja edellytyksiä;
- c) peruutettava hyväksyntä, jos:
  - i) tässä asetuksessa säädetyt hyväksynnän edellytykset eivät enää täyty;
  - ii) toimialakohtainen järjestö rikkoo jotakin 14 artiklassa säädettyistä kielloista tai häiritsee yhteisen markkinajärjestelyn toimintaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muutoin kansallisen lainsäädännön mukaisten rikosoikeudellisten seuraamusten soveltamista;
- d) ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa hyväksynnän myöntämisestä, epäämisestä tai peruuttamisesta koskevista päätöksistä.

4. Komissio varmistaa 1 kohdan ja 3 kohdan b alakohdan noudattamisen suorittamalla tarkastuksia ja voi pyytää tarvittaessa jäsenvaltioita päättämään myönnettyjen hyväksymisten peruuttamisesta kyseisten tarkastusten jälkeen.

5. Hyväksyntä antaa oikeuden harjoittaa 1 kohdan d alakohdassa määriteltyjä toimia tässä asetuksessa säädetyn edellytyksin.

6. Komissio varmistaa, että Euroopan yhteisöjen virallisen lehden C-sarjassa julkaistaan hyväksytyt toimialakohtaiset järjestöt ja niiden talousalue tai alue, jolla ne toimivat, sekä niiden harjoittama 15 artiklan mukainen toiminta. Myös hyväksynnän peruuttamiset julkaistaan.

7. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti edellytykset ja aikataulu, joita jäsenvaltioiden on noudatettava antaessaan komissiolle kertomuksia toimialakohtaisten järjestöjen toiminnasta, vahvistetaan 38 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2 LUKU

TOIMIALAKOHTAISTEN JÄRJESTÖJEN SOPIMUKSIA, PÄÄTÖKSIÄ JA YHDENMUKAISTETTUIJA MENETTELYTAPOJA KOSKEVAT EDELLYTYKSET

14 artikla

Sen estämättä, mitä asetuksen N:o 26 1 artiklassa säädetään, perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta hyväksytyjen toimialakohtaisten järjestöjen niihin sopimuksiin, päätöksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin, joiden tavoitteena on tämän asetuksen 13 artiklan 1 kohdan d alakohdassa lueteltujen toimien toteuttaminen ja, tämän kuitenkin rajoittamatta toimialakohtaisten järjestöjen yhteisön säännösten sisältyvien erityisten säännösten mukaisesti toteuttamia toimenpiteitä:

- a) joilla ei pakoteta käyttämään määrättyä hintaa;
- b) jotka eivät aiheuta markkinoiden lokeroitumista yhteisön sisällä;
- c) joiden mukaan muiden kauppakumppaneiden samankaltaisiin liiketoimiin ei sovelleta erilaisia ehtoja kauppakumppaneita epäedulliseen kilpailuasemaan asettavalla tavalla;
- d) joilla ei poisteta kilpailua merkittävältä osalta asianomaisia tuotteita;
- e) joilla ei rajoiteta kilpailua tavoilla, jotka eivät ole välttämättömiä yhteisen kalastuspolitiikan niiden tavoitteiden saavuttamiseksi, joihin toimialakohtaisella toiminnalla pyritään.

3 LUKU

SOPIMUSTEN, PÄÄTÖSTEN TAI YHDENMUKAISTETTUIJEN MENETTELYTAPOJEN LAAJENTAMINEN KOSKEMAAN MUITA KUIN JÄSENIÄ

15 artikla

1. Jos yhden jäsenvaltion yhdellä tai useammalla määritellyllä alueella toimivaa toimialakohtaista järjestöä pidetään jonkin tietyn tuotteen osalta tämän tuotteen tuotantoa ja/tai jalostusta ja/tai kaupan pitämistä edustavana, kyseinen jäsenvaltio voi kyseisen järjestön pyynnöstä saattaa järjestön sopimat tietyt päätökset, sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat rajoitetuksi määräajaksi kyseiseen järjestöön kuulumattomia yksittäisiä tai muita kyseisellä alueella tai kyseisillä alueilla toimivia toimijoita sitoviksi.

2. Toimialakohtaista järjestöä pidetään 1 kohdan mukaisesti edustavana, jos se kattaa vähintään kaksi kolmasosaa kyseisen jäsenvaltion koko alueen tai joidenkin sen alueiden asianomaisten tuotteiden tuotannosta ja/tai kaupasta ja/tai jalostuksesta. Jos sääntöjen soveltamisalan laajentamista koskeva hakemus kattaa useampia alueita, toimialakohtaisen järjestön on osoitettava edellä mainittu edustavuus kunkin jäsenistönsä edustaman ammattialan osalta kullakin kyseisistä alueista.

3. Sääntöjä, joiden soveltamisalan laajentamista voidaan hakea, koskevat seuraavat vaatimukset:

- a) ne saavat koskea ainoastaan yhtä seuraavista kokonaisuuksista:
  - tuotantoon liittyvät tiedot ja markkinatiedot,
  - yhteisön ja kansallisen sääntelyn mahdollisia säännöksiä tiukemmat tuotantoa koskevat säännöt,
  - yhteisön sääntelyn kanssa yhteensopivien mallisopimusten laatiminen,
  - kaupan pitämistä koskevat säännöt;
- b) niiden on täytynyt olla voimassa vähintään vuoden ajan;
- c) ne voidaan tehdä sitoviksi enintään kolmen markkinointivuoden ajaksi;
- d) ne eivät saa aiheuttaa haittaa jäsenvaltion muille alueille tai toisten jäsenvaltioiden alueelle sijoittautuneiden muiden toimijoiden toiminnalle.

16 artikla

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä säännöt, jotka ne aikovat saattaa tietyn alueen tai tiettyjen alueiden kaikkia toimijoita sitoviksi 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Komissio päättää, että jäsenvaltion ei sallita laajentaa sääntöjen soveltamisalaa, jos:

- a) se toteaa, että kyseinen laajentaminen saattaa haitata kaupan vapautta tai että perustamissopimuksen 33 artiklan tavoitteiden saavuttaminen vaarantuu; tai
- b) se toteaa, että sopimus, päätös tai yhdenmukaistettu menettelytapa, jonka soveltamisalan laajentamisesta on päätetty, on ristiriidassa perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdan kanssa; tai
- c) se toteaa, että tämän asetuksen 15 artiklan säännöksiä ei ole noudatettu.

Säännöt voidaan tehdä sitoviksi vasta, kun kaksi kuukautta on kulunut komission vastaanottamasta ilmoituksesta tai kun komissio on mainitun ajan kuluessa ilmoittanut, ettei se vastusta kyseisiä sääntöjä.

2. Komissio pyytää kyseistä jäsenvaltiota keskeyttämään kokonaan tai osittain päätöksen soveltamisen, jos se jälkitarkastusten tulosten perusteella arvioi, ettei laajentamisen pätevyyttä voida 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettujen olosuhteiden yhteydessä pitää varmana. Tässä tapauksessa kahden kuukauden määräajan kuluessa samasta päivästä komissio:

- sallii keskeytyksen lopettamisen
- tai

— julistaa perustellulla päätöksellä jäsenvaltion päättämien sääntöjen laajentamisen mitättömäksi jonkin edellä mainitun olosuhteen perusteella. Siinä tapauksessa komission päätöstä sovelletaan siitä päivästä, jona sääntöjen soveltamisen keskeyttämistä koskeva pyyntö lähetettiin jäsenvaltiolle.

3. Komissio tiedottaa kaikissa vaiheissa 38 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle komitealle kaikista 1 kohdan mukaisista toimialakohtaisten sopimusten laajentamista koskevista päätöksistä sekä kaikista 2 kohdan mukaisista voimassa olevien sääntöjen soveltamisen keskeyttämistä tai peruuttamista koskevista päätöksistä.

4. Jos yhtä tai useampaa tuotetta koskevien sääntöjen soveltamisalaa laajennetaan, ja jos hyväksytty toimialakohtainen järjestö harjoittaa yhtä tai useampaa 15 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettua toimintaa ja siitä aiheutuu yleistä taloudellista hyötyä taloudellisille toimijoille, joiden toiminta liittyy kyseiseen tuotteeseen tai kyseisiin tuotteisiin, hyväksynnän myöntänyt jäsenvaltio voi päättää, että järjestöön kuulumattomien yksittäisten toimijoiden tai niiden ryhmittymien, jotka hyötyvät tästä toiminnasta, on maksettava järjestölle niiden jäsenten maksamia maksuja vastaava summa kokonaan tai osittain, siinä määrin kuin maksujen on tarkoitus kattaa kyseisestä toiminnasta suoraan aiheutuneet kulut.

IV OSASTO

HINNAT JA INTERVENTIOT

1 LUKU

HINTAJÄRJESTELMÄ

17 artikla

Yleistä

1. Tuottajajärjestöt voivat vahvistaa 1 artiklassa tarkoitetuille tuotteille vetäytymishinnan, jota alemmalla hinnalla ne eivät myy jäsentensä toimittamia tuotteita.

Tällä tavoin markkinoilta vedetyistä määristä:

— tuottajajärjestöjen on myönnettävä jäsenillensä hyvitys niistä liitteessä I olevassa A ja B kohdassa luetelluista sekä liitteessä IV luetelluista tuotteista, jotka täyttävät 2 artiklan mukaisesti vahvistetut vaatimukset,

— 1 artiklassa tarkoitettujen muiden tuotteiden osalta tuottajajärjestöt voivat myöntää jäsenilleen hyvitystä.

Kullekin 1 artiklassa tarkoitettulle tuotteelle voidaan vahvistaa ylin vetäytymishinta 5 kohdan mukaisesti.

2. Tuottajajärjestön on vahvistettava tällä tavalla markkinoilta vedettyjen tuotteiden käyttötarkoitus siten, että tuotannon tavanomaiselle menekille ei aiheudu haittaa.

3. Kyseisten vetäytymistoimenpiteiden rahoittamiseksi tuottajajärjestöjen on perustettava interventiorahastoja, joita ylläpidetään myyntiin tarjottujen määrien perusteella lasketuilla maksuilla, tai niiden on voitava turvautua tasoitusjärjestelmään.

4. Tuottajajärjestöjen on ilmoitettava seuraavat tiedot kansallisille viranomaisille, joiden on puolestaan ilmoitettava ne komissiolle:

— luettelo tuotteista, joihin ne aikovat soveltaa 1 kohdassa tarkoitettua järjestelmää,

— vetäytymishintojen soveltamisajanjakso,

— suunniteltujen ja toteutuneiden vetäytymishintojen tasot.

5. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 38 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

*18 artikla***Ohjehinta**

1. Jokaiselle liitteessä I mainitulle tuotteelle sekä jokaiselle liitteessä II mainitulle tuotteelle tai tuoteryhmälle vahvistetaan ohjehinta ennen kalastusvuoden alkua.

Näitä hintoja sovelletaan kaikkialla yhteisössä, ja ne vahvistetaan jokaiseksi kalastusvuodeksi tai jokaiselle niistä ajanjaksoista, joihin kyseinen vuosi jakaantuu.

2. Ohjehinta vahvistetaan:

— niiden hintojen keskiarvon perusteella, jotka on tukku-markkinoilla tai satamissa todettu merkittäväle osalle yhteisön tuotannosta sitä kalastusvuotta, jolle hinta vahvistetaan, välittömästi edeltävän kolmen kalastusvuoden aikana,

— ottaen huomioon tuotannon ja kysynnän kehitysnäkymät.

Sitä määritettäessä on otettava huomioon myös tarve:

— varmistaa markkinahintojen vakauttaminen ja välttää ylijäämien syntymistä yhteisössä,

— osallistua tuottajien tulojen tukemiseen,

— ottaa huomioon kuluttajien edut.

3. Neuvosto vahvistaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta 1 kohdassa tarkoitettujen ohjehintojen tason.

*19 artikla***Hintanoteerausten tiedoksi antaminen**

1. Ohjehinnan soveltamisaikana jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden omilla tukku-markkinoillaan tai omissa satamissaan noteeratut hinnat.

2. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta vahvistetaan 38 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

*20 artikla***Yhteisön vetäytymishinta**

1. Yhteisön vetäytymishinta vahvistetaan tuotteen tuoreuden, koon tai painon sekä tarjontamuodon perusteella kullekin

liitteessä I olevassa A ja B jaksossa mainitulle tuotteelle soveltamalla 18 artiklan mukaisesti vahvistettuun ohjehintaan muunkorkeroita. Yhteisön vetäytymishinta ei saa missään tapauksessa olla yli 90 prosenttia ohjehinnasta.

2. Jotta voitaisiin turvata tyydyttävät markkinoille pääsyn edellytykset tuottajille, jotka ovat hyvin kaukana yhteisön merkittävimmistä kulutuskeskuksista sijaitsevilla purkausalueilla, voidaan 1 kohdassa tarkoitettuihin hintoihin soveltaa kyseisillä alueilla tarkistuskertoimia.

3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti yhteisön vetäytymishintojen laskemisesta käytettävän ohjehinnan prosentin määrittelemisestä sekä 2 kohdassa tarkoitettujen purkausalueiden ja hintojen määrittelemisestä vahvistetaan 38 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2 LUKU

INTERVENTIOT*21 artikla***Markkinoilta vetämisen korvaaminen**

1. Jäsenvaltioiden on myönnettävä taloudellinen korvaus tuottajajärjestöille, jotka vetävät liitteessä I olevassa A ja B jaksossa lueteltuja tuotteita markkinoilta 17 artiklan mukaisesti, jos:

a) tuottajajärjestöjen soveltama vetäytymishinta on 20 artiklan mukaisesti vahvistettu yhteisön vetäytymishinta, jolle kuitenkin on sallittava 10 prosentin vaihteluväli kyseisen hinnan molemmin puolin erityisesti markkinahintojen kausivaihtelun huomioon ottamiseksi;

b) markkinoilta vedetyt tuotteet ovat 2 artiklan mukaisesti vahvistettujen kaupan pitämisen vaatimusten mukaisia ja niillä on riittävät laatuominaisuudet, jotka määritellään erikseen 2 artiklan 3 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen;

c) a alakohdassa tarkoitettua vetäytymishintaa sovelletaan koko kalastusvuoden ajan jokaiseen asianomaiseen tuoteluokkaan; tuottajajärjestön, joka 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden puitteissa soveltaa eräiden tuoteluokkien pyynti- ja myyntiinsaattamiskieltoa, ei kuitenkaan edellytetä soveltavan yhteisön kyseisiä tuoteluokkia koskevaa vetäytymishintaa.

2. Taloudellinen korvaus myönnetään ainoastaan siinä tapauksessa, että markkinoilta vedetyt tuotteet käytetään muihin tarkoituksiin kuin ihmisravinnoksi tai tavalla, josta ei aiheudu haittaa muiden tuotteiden tavanomaiselle kaupan pitämiselle.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta:

a) taloudellisen korvauksen määrä on:

i) 85 prosenttia asianomaisen tuottajajärjestön soveltamasta vetäytymishinnasta, jos markkinoilta vedettyjen tuotteiden määrä on enintään 4 prosenttia asianomaisen tuotteen vuosittain myyntiin saatetuista määristä;

ii) kalastusvuodesta 2003 alkaen 55 prosenttia asianomaisen tuottajajärjestön soveltamasta vetäytymishinnasta, jos markkinoilta vedettyjen tuotteiden määrä on yli 4 mutta enintään 10 prosenttia pelagisten lajien osalta ja 8 prosenttia muiden lajien osalta vuosittain myyntiin saatetuista määristä; 75 prosenttia edellä mainitusta vetäytymishinnasta kalastusvuonna 2001 ja 65 prosenttia mainitusta hinnasta kalastusvuonna 2002.

b) Markkinoilta vedetyistä määristä, jotka ovat yli 10 prosenttia pelagisten lajien osalta ja yli 8 prosenttia muiden lajien osalta vuosittain myyntiin saatetuista määristä, ei myönnetä taloudellista korvausta.

4. Tuottajajärjestölle myönnettävän taloudellisen korvauksen määrän laskemiseksi otetaan huomioon kyseisen järjestön kaikkien jäsenten tuotanto, mukaan lukien mahdolliset määrät, jotka toinen järjestö on vetänyt markkinoilta 7 artiklan mukaisesti.

5. Taloudellisen korvauksen määrästä vähennetään muihin tarkoituksiin kuin ihmisravinnoksi tarkoitetun tuotteen kiinteästi määrätty arvo tai tuotteiden 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla ihmisravinnoksi myydyistä määristä saatu nettotuotto. Edellä mainittu arvo vahvistetaan kalastusvuoden alussa. Tätä arvoa on kuitenkin muutettava, jos yhteisön markkinoilla todetaan merkittäviä ja pysyviä hinnanmuutoksia.

6. Tuottajajärjestön vetäessä markkinoilta 1 kohdassa tarkoitettuja tuotteita sen on annettava markkinoilta vedetyistä määristä jäsenilleen hyvitys, jonka määrä on vähintään sama kuin 3 kohdan a alakohdan mukaisesti lasketun taloudellisen korvauksen määrä lisättynä määrällä, joka on 10 prosenttia kyseisen järjestön soveltamasta vetäytymishinnasta.

Sisäisen rangaistusjärjestelmän mukaisesti tuottajajärjestö voi kuitenkin antaa jäsenilleen edellisessä alakohdassa säädettyä määrää pienemmän hyvityksen, jos erotus siirretään vararahaan, josta otetaan varoja yksinomaan myöhempien interventioiden toteuttamiseen.

7. Vakavan markkinahäiriön ilmetessä komissio voi 38 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti toteuttaa

toimenpiteitä edellä olevan 3 kohdan säännösten mukauttamiseksi. Toimenpiteitä ei saa toteuttaa yli kuutta kuukautta.

8. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 38 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

22 artikla

Yhteisön myyntihinta

Kullekin liitteessä I olevassa C kohdassa mainitulle tuotteelle vahvistetaan yhteisön myyntihinta noudattaen samoja edellytyksiä kuin ne, joista säädetään 20 artiklassa vetäytymishinnan osalta.

23 artikla

Siirtotuki

1. Siirtotukeen ovat kelpoisia:

- i) liitteessä I olevassa A ja B kohdassa mainitut tuotteet, jotka on vedetty markkinoilta 20 artiklassa tarkoitetulla vetäytymishinnalla;
- ii) liitteessä I olevassa C kohdassa mainitut tuotteet, jotka on saatettu myyntiin, mutta joiden osalta on vahvistettu, että niille ei ole löytynyt ostajaa 22 artiklan mukaisesti vahvistetulla yhteisön myyntihinnalla.

Kymmenen prosentin vaihteluväli kyseisten hintojen molemmin puolin kuitenkin sallitaan erityisesti markkinahintojen kausivaihtelun vuoksi.

2. Siirtotukeen kelpoisina voidaan pitää ainoastaan määriä:

- a) jotka ovat järjestöön kuuluvan tuottajan toimittamia;
- b) jotka täyttävät tietyt vaatimukset laadun, koon ja tarjontamuodon suhteen;
- c) jotka joko jalostetaan niiden vakauttamiseksi ja varastoidaan tai säilytetään erikseen määriteltävissä olosuhteissa erikseen määriteltävän ajan.

3. Kunkin asianomaisen tuotteen osalta tukea voidaan myöntää enintään määrästä, joka on 18 prosenttia vuosittain myyntiin saatetuista määristä ja josta vähennetään edellä mainittujen määrien prosenttiosuus, josta on annettu 21 artiklan mukainen taloudellinen korvaus.

Kyseisen tuen yhteismäärä ei voi ylittää välttämättömiin vakauttamis- ja varastointitoimiin liittyvien teknisten ja rahoituskulujen kokonaismäärää.

4. Tässä artiklassa tarkoitettuja jalostustoimia ovat:

- a) — jäädytys
  - suolaus
  - kuivaaminen
  - marinointi
  - ja tarvittaessa
  - keittäminen ja pastörointi;
- b) fileoiminen tai paloitleminen ja tarvittaessa pään poistaminen, jos ne liittyvät johonkin a alakohdassa mainituista jalostustoimista.

5. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 38 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

24 artikla

Tuottajajärjestöjen autonomiset markkinoilta vetämiset ja siirrot

1. Jäsenvaltioiden on myönnettävä liitteessä IV mainituista tuotteista kiinteä tuki tuottajajärjestöille, jotka toteuttavat 17 artiklan mukaisia interventioita, jos:

- a) nämä tuottajajärjestöt määrittelevät ennen kalastusvuoden alkua vetäytymishinnan, jäljempänä 'autonominen vetäytymishinta'; tuottajajärjestöjen on sovellettava kyseistä hintaa koko vuoden ajan sallitun vaihteluvälin ollessa 10 prosenttia kyseisen hinnan molemmin puolin; tämä hinta saa kuitenkin olla enintään 80 prosenttia painotetusta keskihinnasta, joka on todettu kyseessä oleville tuoteluokille asianomaisten tuottajajärjestöjen toiminta-alueella kolmen edellisen kalastusvuoden aikana;
- b) markkinoilta vedetyt tuotteet ovat 2 artiklan mukaisesti vahvistettujen kaupan pitämistä koskevien vaatimusten mukaisia ja niillä on riittävät laatuominaisuudet, jotka määritellään erikseen 2 artiklan 3 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen;
- c) jäsentuottajille markkinoilta vedetyistä tuotemääristä myönnetty hyvitys on samansuuruinen kuin tuottajajärjestöjen soveltama autonominen vetäytymishinta.

2. Kiinteä tuki on myönnettävä niille markkinoilta vedetyille määrille, jotka on saatettu myyntiin 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja jotka on käytetty aiheuttamatta haittaa kyseessä olevan tuotteen tavanomaiselle menekille.

3. Kiinteän tuen suuruus on 75 prosenttia kalastusvuoden aikana sovelletusta autonomisesta vetäytymishinnasta; kyseistä määrää alentaa 2 kohdassa osoitetulla tavalla käytetyn tuotteen kiinteästi vahvistettu arvo.

4. Kiinteä tuki on lisäksi myönnettävä markkinoilta vedetyille määrille, jotka joko jalostetaan niiden vakauttamiseksi ja varastoidaan tai säilytetään erikseen määriteltävissä olosuhteissa ja erikseen määriteltävän ajan. Tässä tapauksessa kiinteän tuen yhteismäärä ei saa ylittää vakauttamisen ja varastoinnin edellyttämiin toimiin liittyvien teknisten ja rahoituskulujen kokonaismäärää.

5. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuun kiinteään tukeen oikeutetut määrät saavat olla enintään viisi prosenttia kyseisten tuotteiden 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti myyntiin saatetuista vuotuisista määristä.

Edellä 2 ja 4 kohdassa tarkoitettuun kiinteään tukeen oikeutetut yhteenlasketut määrät saavat olla enintään 10 prosenttia ensimmäisessä alakohdassa mainituista vuotuisista määristä.

6. Asianomaisten jäsenvaltioiden on otettava käyttöön valvontajärjestelmä sen varmistamiseksi, että tuotteet, joille kiinteää tukea haetaan, ovat tukikelpoisia.

Kyseistä valvontajärjestelmää varten tuen saajien on pidettävä varastokirjanpitoa erikseen määriteltävien arviointiperusteiden mukaisesti. Jäsenvaltioiden on erikseen määriteltävin määräjoihin toimitettava komissiolle taulukko, josta käy ilmi tukku-markkinoilla tai satamissa todetut tuotekohtaiset tai tuoteluokakohtaiset keskihinnat.

7. Neuvosto päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta tässä artiklassa tarkoitettujen lajien hintojen lähentymisen perusteella, tulisiko ne liittää liitteessä I olevassa A kohdassa mainittuun tuoteluetteloon.

8. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 38 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

25 artikla

Yksityisen varastoinnin tuki

1. Jokaiselle liitteessä II mainituista tuotteista vahvistetaan ennen kalastusvuoden alkua yhteisön myyntihinta, joka on vähintään 70 prosenttia ja enintään 90 prosenttia 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ohjehinnasta.

2. Yksityisen varastoinnin tukea voidaan myöntää tuottajajärjestöille, jotka koko kyseisen kalastusvuoden ajan:

a) soveltavat 5 artiklan 1 kohtaa asianomaisten tuotteiden tuotantoon ja pitämiseen kaupan;

b) soveltavat 1 kohdassa tarkoitettua myyntihintaa, johon kuitenkin sallitaan 10 prosentin vaihteluväli kyseisen hinnan molemmin puolin, jotta voitaisiin ottaa huomioon erityisesti markkinahintojen kausivaihtelut.

3. Yksityisen varastoinnin tukea myönnetään liitteessä II mainituille tuotteille, jotka on saatettu myyntiin, mutta joiden osalta on vahvistettu, että niille ei ole löytynyt ostajaa 1 kohdan mukaisesti vahvistetulla yhteisön myyntihinnalla.

4. Yksityisen varastoinnin tukea voidaan myöntää ainoastaan tuotteille:

a) jotka tuottajajärjestöön kuuluva jäsen on pyytänyt, jäädyttänyt aluksella ja tuonut maihin yhteisön alueella;

b) jotka varastoidaan vähimmäisajaksi ja saatetaan sen jälkeen uudelleen yhteisön markkinoille,

ja jotka muodostavat enintään 15 prosenttia tuottajajärjestöjen vuosittain myyntiin saattamista asianomaisista tuotteista.

5. Yksityisen varastoinnin tuen määrä ei saa olla suurempi kuin teknisten kulujen ja korkokulujen määrä enintään kolmelta kuukaudelta. Tämä kokonaismäärä vahvistetaan kuukausittain alenevasti.

6. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta, myös 1 kohdassa tarkoitetun myyntihinnan vahvistamisesta, annetaan 38 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3 LUKU

JALOSTUKSEEN TARKOITETTU TONNIKALA

26 artikla

Yhteisön tuottajahinta

1. Ennen kalastusvuoden alkua neuvosto vahvistaa määränemmistöllä komission ehdotuksesta yhteisön tuottajahinnan jokaiselle liitteessä III mainituista tuotteista. Tämä hinta määritetään 18 artiklan 2 kohdan ensimmäisen ja toisen luetelmakohdan mukaisesti.

Hintaa määritettäessä on otettava huomioon myös tarve:

— ottaa huomioon yhteisön jalostusteollisuuden hankintaedellytykset,

— osallistua tuottajien tulojen tukemiseen,

— välttää ylijäämien muodostumista yhteisössä.

Näitä hintoja sovelletaan koko yhteisössä ja ne vahvistetaan jokaiseksi kalastusvuodeksi.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kuukauden keskimääräiset hintanoteeraukset, jotka on niiden tukkumarkkinoilla tai satamissa todettu määrättyt kaupalliset ominaisuudet täyttävälle, 1 kohdassa tarkoitetuille yhteisöstä peräisin oleville tuotteille.

3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta, erityisesti sovellettavien muuntokertoimien vahvistamisesta tonnikalojen eri lajien, kokojen ja jalostusasteen mukaan, vahvistetaan 38 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

27 artikla

Tuottajajärjestöille myönnettävä hyvitys

1. Tuottajajärjestöille voidaan myöntää hyvitys liitteessä III mainittujen tuotteiden määrästä, jotka niiden jäsenet ovat pyytäneet ja jotka on myyty ja toimitettu yhteisön tullialueella toimivalle jalostusteollisuudelle sekä tarkoitettu CN-koodiin 1604 kuuluvien tuotteiden teolliseen valmistukseen. Tämä hyvitys myönnetään, kun yhden vuosineljänneksen osalta havaitaan, että:

— yhteisön markkinoilla todettu keskimääräinen myyntihinta

ja

— 29 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettu tuontihinta

ovat samanaikaisesti alemmalla tasolla kuin käynnistyskynnys, joka on 87 prosenttia kyseisen tuotteen yhteisön tuottajahinnasta.

Ennen kunkin kalastusvuoden alkua jäsenvaltioiden on laadittava tai päivitettävä ja toimitettava komissiolle luettelo tässä kohdassa tarkoitetuista teollisuudenaloista.

2. Hyvityksen määrä ei missään tapauksessa saa olla suurempi kuin:

— käynnistyskynnyksen ja kyseessä olevan tuotteen yhteisön markkinoilla todetun keskimääräisen myyntihinnan välinen erotus,

— tai kiinteä summa, joka on 12 prosenttia tästä kynnyksestä.

3. Jokaisen hyvitykseen oikeutetun tuotteen kokonaismäärän katoksi on asetettu sitä vuosineljänneistä, jolle hyvitys maksetaan, edeltävien kolmen kalastusvuoden saman vuosineljänneksen aikana 1 kohdassa tarkoitettuun edellytyksiin myytyjen ja toimitettujen määrien keskiarvoa vastaava määrä.

4. Kullekin tuottajajärjestölle myönnettävän hyvityksen määrä on:

- 2 kohdassa asianomaisille tuotteille määritelty enimmäismäärä, jos tuotteet on myyty 1 kohdan mukaisesti ja niiden määrät eivät ole suuremmat kuin sitä vuosineljänneistä, jolle hyvitys maksetaan, edeltävien kolmen kalastusvuoden saman vuosineljänneksen aikana organisaation jäsenten samoin edellytyksiin myymien ja toimittamien määrien keskiarvo,
- 50 prosenttia 2 kohdassa määritellystä enimmäismäärästä niiden kyseisen tuotteen määrien osalta, jotka ovat ensimmäisessä luetelmakohdassa määriteltyjä määriä suuremmat ja jotka ovat samansuuruisia kuin jäljelle jäävä määrä sen jälkeen, kun 3 kohdan perusteella hyvitykseen oikeuttavat määrät on jaettu tuottajajärjestöjen kesken.

Jako on suoritettava asianomaisten tuottajajärjestöjen kesken suhteessa kunkin järjestön sitä vuosineljänneistä, jolta hyvitys maksetaan, edeltävien kolmen kalastusvuoden saman vuosineljänneksen aikana tuottamiin keskimääräisiin tuotantomääriin.

5. Tuottajajärjestöjen on jaettava hyvitys jäsentensä kesken suhteessa viimeksi mainittujen tuottamiin sekä 1 kohdassa tarkoitettujen edellytysten mukaisesti myytyihin ja toimitettuihin määriin.

6. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta, erityisesti hyvityksen suuruudesta ja sen myöntämisen edellytyksistä, vahvistetaan 38 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

V OSASTO

KOLMANSIEN MAIDEN KANSSA KÄYTÄVÄÄ KAUPPAA KOSKEVAT MENETTELYT

1 LUKU

TULLIMENETTELY

28 artikla

1. Jotta turvattaisiin markkinoiden tarpeiden mukaiset raaka-ainetoimitukset jalostusteollisuudelle, tiettyjen tuotteiden tulit suspendoidaan autonomisesti joko kokonaan tai osittain määrättyä ajaksi tämän asetuksen liitteen VI mukaisesti.

2. Jotta 1 kohdassa tarkoitetuilla suspendointimenettelyillä ei vaarannettaisi 20, 21, 22, 23, 25 ja 26 artiklassa tarkoitettuja vakauttamistoimenpiteitä, niiden käyttämiseen myönnetään oikeus ainoastaan tuotaessa kyseisiä tuotteita, jos 29 artiklan mukaisesti määriteltyä hintatasoa noudatetaan.

3. Jos 2 kohdassa tarkoitettujen viitehinnan noudattamisesta huolimatta ilmenee vakavia markkinahäiriöitä, neuvosto keskeyttää komission ehdotuksesta määränemmistöllä 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamisen.

2 LUKU

VIITEHINNAT

29 artikla

1. Yhteisössä voimassa olevat viitehinnat voidaan vahvistaa vuosittain tuoteluokittain niiden 1 artiklassa mainittujen tuotteiden osalta, joihin sovelletaan:

a) tariffien alentamista tai suspendoimista koskevaa järjestelyä, jos niitä sitovissa WTO:n säännöissä määrätään viitehinnan noudattamisesta;

b) yhtä 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä

tai

c) muuta kuin a tai b alakohdassa tarkoitettua järjestelyä, jossa säädetään viitehinnan noudattamisesta ja joka on yhteisön kansainvälisten sitoumusten mukainen.

2. Jos kolmannelle maasta 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden nojalla tuodun tietyn tuotteen ilmoitettu tullausarvo on pienempi kuin viitehinta, kyseiset määrät eivät ole oikeutettuja kyseiseen tariffimenettelyyn.

Jäsenvaltion on ilmoitettava viipymättä komissiolle tapauksista, joihin on sovellettu tässä kohdassa säädettyä toimenpidettä.

3. Kun viitehinta vahvistetaan, se on:

a) liitteessä I olevassa A ja B kohdassa mainittujen tuotteiden osalta samansuuruinen kuin 20 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistettu vetäytymishinta;

b) liitteessä I olevassa C kohdassa mainittujen tuotteiden osalta samansuuruinen kuin 22 artiklan mukaisesti vahvistettu yhteisön myyntihinta;

c) liitteessä II mainittujen tuotteiden osalta samansuuruinen kuin 25 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistettu yhteisön myyntihinta;

3 LUKU

d) muiden tuotteiden osalta viitehintaa vahvistetaan erityisesti niiden tullausarvojen painotetun keskiarvon perusteella, jotka on todettu jäsenvaltioiden tuontimarkkinoilla tai tuontisatamissa viitehinnan vahvistamista edeltävien kolmen vuoden aikana ja ottaen huomioon, että hintojen on vastattava markkinatilannetta.

SUOJATOIMENPITEET

4. Jäsenvaltioiden on annettava säännöllisesti komissiolle tiedoksi liitteissä I—IV mainittujen tuotteiden hinnat ja tuontimäärät niiden markkinoilla tai satamissa. Nämä hinnat ovat samansuuruiset kuin kyseisten tuotteiden tullausarvo.

30 artikla

5. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta, myös viitehinnan tasosta, vahvistetaan 38 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

1. Jos tuonnin tai viennin seurauksena yhden tai useamman 1 artiklassa tarkoitetun tuotteen markkinat yhteisössä häiriintyvät tai ovat vaarassa häiriintyä vakavasti tavalla, joka on omiaan vaarantamaan perustamissopimuksen 33 artiklan tavoitteet, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa voidaan toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä siihen saakka, kunnes häiriötä tai häiriön uhkaa ei enää ole.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyjen toimenpiteiden soveltamisessa ja täytäntöönpanossa on noudatettava asetuksen (EY) N:o 3285/94⁽¹⁾ 16 artiklassa säädettyjä menettelyjä.

VI OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET*31 artikla*

Jos yhden tai useamman 1 artiklassa tarkoitetun tuotteen osalta todetaan yhteisön markkinoilla hintojen nousua ja hankintavaikeuksia, joiden vuoksi perustamissopimuksen 33 artiklan eräiden tavoitteiden saavuttaminen voi vaarantua, ja jos tämä tilanne on omiaan jatkumaan, neuvoston on määräenemmistöllä komission ehdotuksesta toteutettava tarvittavat toimenpiteet tilanteen korjaamiseksi.

34 artikla

1. Jäsenvaltiot ja komissio toimittavat toisilleen tämän asetuksen soveltamisessa tarvittavat tiedot. Ne perustavat tätä tarkoitusta varten tarvittavat tiedonanto- ja tiedonvaihtojärjestelmät, pitävät ne hyvässä toimintakunnossa ja vastaavat niistä aiheutuvista kustannuksista.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut järjestelmät rahoitetaan osittain yhteisön talousarviosta.

32 artikla

Sen estämättä, mitä perustamissopimuksen 36 ja 37 artiklan nojalla annetuissa säännöksissä säädetään, 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan sovelletaan perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa.

2. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta, myös yhteisön talousarviosta rahoitettavien menojen määrittämisestä, annetaan 38 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

*35 artikla**33 artikla*

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikilla jonkin jäsenvaltion lipun alla purjehdittavilla kalastusaluksilla on yhtäläiset edellytykset käyttää satamia ja ensikäden markkinoiden laitoksia sekä niihin liittyviä varusteita ja teknisiä laitteita, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muiden yhteisön säännösten soveltamista.

1. Tässä asetuksessa säädettyjen maksujen myöntämiseen liittyviä menoja pidetään asetuksen (EY) N:o 1258/1999 2 artiklan 2 kohdan mukaisina interventiotoimenpiteisiin liittyvinä menoina.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin menoihin myönnetään tietyistä kalakannasta tai kalakantaryhmästä saatavien tuotteiden osalta rahoitusta ainoastaan kyseessä olevan kannan tai kantaryhmän sallitun kokonaissaaliin perusteella asianomaiselle jäsenvaltiolle mahdollisesti myönnettyjen määrien rajoissa.

3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 38 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 3285/94, annettu 22 päivänä joulukuuta 1994, tuontiin sovellettavasta yhteisestä järjestelmästä ja asetuksen (EY) N:o 518/94 kumoamisesta (EYVL L 349, 31.12.1994, s. 53); asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2315/96 (EYVL L 314, 4.12.1996, s. 1).

36 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet tämän asetuksen säännösten noudattamisen varmistamiseksi ja petosten ehkäisemiseksi. Tätä varten:

- niiden on tehtävä säännöllisesti tuensajia koskevia tarkastuksia,
- jos eräät tarkastukset on aiheellista toteuttaa pistokokein, niiden on riskianalyysin perusteella varmistettava, että tarkastusten tiheys ja niissä käytettävät menetelmät mukauteaan tarkastettavaan toimenpiteeseen niiden koko alueella ja että ne ovat riittävät ottaen huomioon kaupan pidettyjen tai kaupan pidettäväksi tarkoitettujen tuotteiden määrää.

37 artikla

Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista, 2—7, 9, 10, 12, 13, 16, 17, 19—21, 23—27, 29, 34 ja 35 artiklassa tarkoitettuja seikkoja koskevista toimenpiteistä päätetään 38 artiklan 2 kohdassa säädettyä hallintomenettelyä noudattaen.

38 artikla

1. Komissiota avustaa kalastustuotteiden hallintokomitea, jäljempänä 'komitea'.
  2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.
- Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.
3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä joulukuuta 1999.

39 artikla

Komitea voi käsitellä myös muita kysymyksiä, jotka puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäviksi joko omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

40 artikla

Tätä asetusta sovellettaessa on samanaikaisesti otettava aiheellisella tavalla huomioon perustamissopimuksen 33 ja 131 artiklassa asetetut tavoitteet.

41 artikla

Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2005 neuvostolle ja parlamentille kertomuksen, jossa arvioidaan tämän asetuksen täytäntöönpanoa.

42 artikla

1. Kumotaan 1 päivästä tammikuuta 2001 asetukset (ETY) N:o 3759/92, (ETY) N:o 105/76 ja (ETY) N:o 1772/82.
2. Viittauksia kumottuun asetukseen (ETY) N:o 3759/92 pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä VIII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

43 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2001, lukuun ottamatta 4 artiklaa, jota sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2002.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

K. HEMILÄ

LIITE I

CN-koodi	Tavaran kuvaus
	A. Nimikkeiden 0302 ja 0307 tuoreet tai jäädytetyt tuotteet:
1. 0302 22 00	punakampela (<i>Pleuronectes platessa</i>)
2. ex 0302 29 90	hietakampelat (<i>Limanda limanda</i>)
3. 0302 29 10	lasikampelat (<i>Lepidorhombus</i> spp.)
4. ex 0302 29 90	kampela (<i>Platichthys flesus</i>)
5. 0302 31 10 ja 0302 31 90	valkotonnikala (<i>Thunnus alalunga</i>)
6. ex 0302 40	<i>Clupea harengus</i> -lajiin kuuluvat sillit ja silakat
7. 0302 50 10	<i>Gadus morhua</i> -lajiin kuuluvat turskat
8. 0302 61 10	<i>Sardina pilchardus</i> -lajiin kuuluvat sardiinit
9. 0302 62 00	kolja (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)
10. 0302 63 00	seiti (<i>Pollachius virens</i>)
11. ex 0302 64	<i>Scomber scombrus</i> ja <i>Scomber japonicus</i> -lajeihin kuuluvat makrillit
12. 0302 65 20 ja 0302 65 50	piikkihait ja punahait (<i>Squalus acanthias</i> ja <i>Scyliorhinus</i> spp.)
13. 0302 69 31 ja 0302 69 33	punasimput (puna-ahvenet) (<i>Sebastes</i> spp.)
14. 0302 69 41	valkoturska (<i>Merlangius merlangus</i>)
15. 0302 69 45	molvat (<i>Molva</i> spp.)
16. 0302 69 55	sardellit (<i>Engraulis</i> spp.)
17. ex 0302 69 68	<i>Merluccius merluccius</i> -lajiin kuuluvat kummeliturskat
18. 0302 69 81	merikrotit (<i>Lophius</i> spp.)
19. ex 0307 41 10	seepiat (<i>Sepia officinalis</i> ja <i>Rossia macrosoma</i>)
	B. Elävät, tuoreet, jäädytetyt tai vedessä tai höyryssä keitetyt tuotteet:
ex 0306 23 10	<i>Crangon crangon</i> -lajiin kuuluvat katkaravut sekä pohjankatkaravut (<i>Pandalus borealis</i>)
ex 0306 23 31	
ex 0306 23 39	
	C. Elävät, tuoreet, jäädytetyt tai vedessä tai höyryssä keitetyt tuotteet:
0302 23 00	kielikampelat (<i>Solea</i> spp.)
0306 24 30	isotaskuravut (<i>Cancer pagurus</i>)
0306 29 30	keisarihummit (<i>Nephrops norvegicus</i>)

LIITE II

CN-koodi	Tavaran kuvaus
	A. Nimikkeiden 0303 ja 0304 jäädytetyt tuotteet:
0303 31 10	grönlanninpallas (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)
0303 78 11	<i>Merluccius</i> -sukuun kuuluvat kummeliturskat
0303 78 12	
0303 78 13	
0303 78 19	
ja	
0304 20 55	
0304 20 56	
0304 20 58	
0303 79 71	hammasahven (<i>Dentex dentex</i>) ja pagellit (<i>Pagellus</i> spp.)
0303 79 87	miekkakala (<i>Xiphias gladius</i>)
0304 20 87	
0304 90 65	
	B. Nimikkeen 0306 jäädytetyt tuotteet:
0306 13 40	<i>Penaeidae</i> -heimoon kuuluvat katkaravut
0306 13 50	
ex 0306 13 80	
	C. Nimikkeen 0307 jäädytetyt tuotteet:
1. 0307 49 18	seepiat (<i>Sepia officinalis</i> , <i>Rossia macrosoma</i> ja <i>Sepiola</i> spp.)
0307 49 01	
2. 0307 49 31	kalmarit (<i>Loligo</i> spp.)
0307 49 33	
0307 49 35	
ja	
0307 49 38	
3. 0307 49 51	kalmarit (<i>Ommastrephes sagittatus</i>)
4. 0307 59 10	meritursaat (<i>Octopus</i> spp.)
5. 0307 99 11	<i>Illex</i> spp.

LIITE III

Tonnikala (*Thunnus*-sukuun kuuluva), boniitti (*Katsuwonus pelamis*) ja muut *Euthynnus*-sukuun kuuluvat lajit tuoreena, jäädytettyinä tai jäädytettynä, nimikkeeseen 1604 kuuluviksi tuotteiksi teolliseen valmistukseen tarkoitetut ja yhteen seuraavista yhdistetyn nimikkeistön koodeista luokitellut:

Tavaran kuvaus	CN-koodi	
	Tuore tai jäädytetty	Jäädytetty
Muussa kuin nimikkeessä 0304 mainitussa muodossa:		
I. Seuraavat lajit:		
a) valkotonnikala (<i>Thunnus alalunga</i>), ei kuitenkaan tuore tai jäädytetty tonnikala:		
1. kappalepaino suurempi kuin 10 kg ⁽¹⁾		0303 41 11, 0303 41 13 ja 0303 41 19
2. kappalepaino enintään 10 kg ⁽¹⁾		0303 41 11, 0303 41 13 ja 0303 41 19
b) keltaevätonnikala (<i>Thunnus albacares</i>):		
1. kappalepaino suurempi kuin 10 kg	0302 32 10 ⁽¹⁾	0303 42 12, 0303 42 32 ja 0303 42 52
2. kappalepaino enintään 10 kg	0302 32 10 ⁽¹⁾	0303 42 18, 0303 42 38 ja 0303 42 58
c) boniitti (<i>Katsuwonus pelamis</i>)	0302 33 10	0303 43 11, 0303 43 13 ja 0303 43 19
d) tonnikala (<i>Thunnus thynnus</i>), ei kuitenkaan tuore tai jäädytetty tonnikala		0303 49 21, 0303 49 23 ja 0303 49 29
e) muut sukuihin <i>Thunnus</i> ja <i>Euthynnus</i> kuuluvat lajit	0302 39 19 0302 69 21	0303 49 41, 0303 49 43, 0303 49 49, 0303 79 21, 0303 79 23 ja 0303 79 29
II. Jossakin seuraavista muodoista:		
a) Kokonaiset		
b) Peratut, ilman kiduksia		
c) muut (esimerkiksi ilman päätä)		

⁽¹⁾ Koko tuotteen paino.

LIITE IV

Seuraavien lajien tuoreet tai jäädytetyt tuotteet	CN-koodi
1. pikkupääkampela (<i>Microstomus kitt</i>)	ex 0302 29 90
2. tonnikala (<i>Thunnus thynnus</i>)	0302 39 11 ja 0302 39 91
3. lyyraturaska (<i>Pollachius pollachius</i>)	ex 0302 69 51
4. merilahnat (<i>Brama</i> spp.)	0302 69 75
5. mustakitaturaska (<i>Micromesistius poutassou</i> tai <i>Gadus poutassou</i>)	0302 69 85
6. partaturaska (<i>Trisopterus luscus</i>) ja pikkuturska (<i>Trisopterus minutus</i>)	ex 0302 69 99
7. boga (<i>Boops boops</i>)	ex 0302 69 99
8. pikkupikarelli (<i>Spicara smaris</i>)	ex 0302 69 99
9. meriankerias (<i>Conger conger</i>)	ex 0302 69 99
10. kurnusimput (<i>Trigla</i> spp.)	ex 0302 69 99
11. piikkimakrilli (<i>Trachurus</i> spp.)	ex 0302 69 91 ex 0302 69 99
12. keltit (<i>Mugil</i> spp.)	ex 0302 69 99
13. rauskut (<i>Raja</i> spp.)	ex 0302 69 99 ja ex 0304 10 98
14. huotrakala (<i>Lepidopus caudatus</i> ja <i>Aphanopus carbo</i>)	ex 0302 69 99
15. isokampasimpukka (<i>Pecten maximums</i>)	ex 0307 21 00
16. kuningaskotilo (<i>Buccinum undatum</i>)	ex 0307 91 00
17. keltajuovamullo ja pikkumullo (<i>Mullus surmuletus</i> , <i>Mullus barbatus</i>)	ex 0302 69 99
18. meriruutana (<i>Spondyliosoma cantharus</i>)	ex 0302 69 99

LIITE V

Elävät, tuoreet tai jäädytetyt tuotteet

CN-koodi	Tavaran kuvaus
0301 93 00 0302 69 11	Karppi (<i>Cyprinus Carpio</i> , <i>Ctenopharyngodon idella</i> , <i>Hypophthalmichthys nobilis</i> , <i>Hypophthalmichthys molitrix</i>)
ex 0301 99 11 ex 0302 12 00	Lohi (<i>Salmo salar</i>)
ex 0301 91 ex 0302 11	Taimen (<i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Salmo trutta</i>)
0301 92 00 0302 66 00	Ankerias (<i>Anguilla anguilla</i>)
ex 0301 99 90 0302 69 95	Kultaotsa-ahven (<i>Sparus aurata</i>)
ex 0301 99 90 0302 69 94	Meribassi (<i>Dicentrarchus labrax</i>)
ex 0301 99 90 ex 0302 69 99	Piikkikampela (<i>Psetta maxima</i>)
0307 10 10 ex 0307 10 90	Osterit (<i>Ostrea edulis</i> , <i>Crassostrea gigas</i>)
ex 0307 31 10	Simpukat (<i>Mytilus</i> spp.)
ex 0307 91 00	Simpukat (<i>Ruditapes Decussatus</i> , <i>Ruditapes Philippinarum</i> , <i>Tapes</i> spp. <i>Veneridae</i> , <i>Mercenaria Mercenaria</i>)

LIITE VI

Edellä 28 artiklassa tarkoitetut yhteisen tullitariffin tullien suspendoinnit

1. CN-koodiin ex 0304 20 85 kuuluvien jäädytettyjen, levyinä teolliseen käyttöön ja jalostukseen tarkoitettujen alaskanseitin (*Theragra chalcogramma*) fileiden tullin kantaminen suspendoidaan määräämättömäksi ajaksi.
2. CN-koodiin ex 0304 90 61 kuuluvan jäädytetyn, levyinä teolliseen käyttöön ja jalostukseen tarkoitettujen alaskanseitin (*Theragra chalcogramma*) lihan tullin kantaminen suspendoidaan määräämättömäksi ajaksi.
3. Seuraaviin CN-koodeihin kuuluvien *Gadus morhua*, *Gadus ogac*, *Gadus macrocephalus* ja *Boreogadus saida* -lajien tuoreiden, jäädytettyjen tai jäädytettyjen ja jalostukseen tarkoitettujen kalojen, lukuun ottamatta niiden maksaa, mätiä ja maitia, tulli alennetaan määräämättömäksi ajaksi 3 prosenttiin:

ex 0302 50 10

ex 0302 50 90

ex 0302 69 35

ex 0303 60 11

ex 0303 60 19

ex 0303 60 90

ex 0303 79 41

4. CN-koodiin ex 0304 90 05 kuuluvan jalostukseen tarkoitettujen surimin tulli alennetaan määräämättömäksi ajaksi 3,5 prosenttiin.
5. CN-koodiin ex 0304 20 91 kuuluvien jäädytettyjen, jalostukseen tarkoitettujen hokin (*Macruronus novaezealandiae*) fileiden tulli alennetaan määräämättömäksi ajaksi 3,5 prosenttiin.
6. CN-koodiin ex 0304 90 97 kuuluvan jäädytetyn, jalostukseen tarkoitettujen hokin (*Macruronus novaezealandiae*) lihan tulli alennetaan määräämättömäksi ajaksi 3,5 prosenttiin.
7. Seuraaviin CN-koodeihin kuuluvien kuorellisten, tuoreiden, jäädytettyjen tai jäädytettyjen ja jalostukseen tarkoitettujen *Pandalus borealis*-lajin katkarapujen tullin kantaminen suspendoidaan määräämättömäksi ajaksi:

ex 0306 13 10

ex 0306 23 10

Edellä mainittujen tuotteiden käyttöä jalostukseen valvotaan soveltamalla asiaa koskevia yhteisön säännöksiä. Näiden tuotteiden osalta täydellinen tai osittainen suspensio sallitaan, jos niitä käsitellään jollakin tavalla, paitsi jos niille on tarkoitus tehdä ainoastaan yksi tai useampi seuraavista käsittelyistä:

- puhdistaminen tai sisälmysten, pyrstön tai pään poisto,
- leikkaaminen, lukuun ottamatta paloittelua, fileointia, jäädytettyjen harkkojen leikkaamista tai jäädytettyjen toisistaan erotettavien filepalojen halkaisua,
- näytteenotto, lajittelu,

- etiketointi,
- pakkaaminen,
- jäähdytys,
- jäädytys,
- pakastus,
- sulatus, erottelu.

Suspensiota ei myöskään sallita, jos tuotteille on tarkoitus tehdä suspensioon oikeuttavia käsittelyjä vähittäismyynti- tai ateriapalveluvaiheessa. Tullisuspensiota sovelletaan ainoastaan ihmisravinnoksi tarkoitettuihin kaloihin.

LIITE VII

A. 10 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetyn korvauksen laskeminen

(euroissa jäsenalusta kohti)

Jäsenalukset	Vuotuinen määrä kolmen ensimmäisen vuoden aikana	Vuotuinen määrä seuraavien kahden vuoden
1.–50.	600	300
51.–100.	200	100
101.–500.	100	50
501:stä ylöspäin	0	0

B. 10 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetyn korvauksen laskeminen

(euroissa tuottajajärjestöä kohti)

Tuottajajärjestön %-osuus tuotannosta tietyllä tuotantoalueella	Vuosittainen määrä kolmena ensimmäisenä vuonna	Vuosittainen määrä kahtena seuraavana vuonna
50 prosenttiin	20 000	15 000
50–75 prosenttiin	25 000	20 000
yli 75 prosenttia	30 000	25 000

LIITE VIII

Vastaavuustaulukko

Asetus (ETY) N:o 3759/92	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
3 artikla	3 artikla
4 artikla	5 artikla
4 a artikla	6 artikla
5 artikla	7 artikla
5 a artikla	—
6 artikla	8 artikla
7 artikla	—
7 a artikla	12 artikla
7 b artikla	—
8 artikla	17 artikla
9 artikla	18 artikla
10 artikla	19 artikla
11 artikla	20 artikla
12 artikla	21 artikla
12 a artikla	—
13 artikla	22 artikla
14 artikla	23 artikla
15 artikla	24 artikla
16 artikla	25 artikla
17 artikla	26 artikla
18 artikla	27 artikla
19 artikla	—
20 artikla	—
21 artikla	—
22 artikla	29 artikla
23 artikla	29 artikla
24 artikla	30 artikla

Asetus (ETY) N:o 3759/92	Tämä asetys
25 artikla	35 artikla
26 artikla	33 artikla
27 artikla	32 artikla
28 artikla	31 artikla
29 artikla	—
30 artikla	34 artikla
31 artikla	37 artikla
32 artikla	38 artikla
33 artikla	39 artikla
34 artikla	40 artikla
35 artikla	42 artikla
36 artikla	43 artikla
Liite I	Liite I
Liite II	Liite II
Liite III	Liite III
Liite IV	—
Liite V	—
Liite VI	Liite IV
Liite VII	Liite VI